ګيله مني سترګي

شاعر

دلاور پردېس

۱۳۸۸ لمريز

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد

ســـاتلي يــې پــه غرونــو کــې مرغـــان پــه خپــل قـــدرت
خـــالق دی ودان کـــړی ټـــول جهـــان پـــه خپـــل قـــدرت

لـــويي ورســـره ښـــه ده رحمېـــدلی پـــر هـــر چـــا دی
راپورتــه چــې يــې لمــر کــی پــر اســمان پــه خپــل قــدرت

د خـــوار بنـــده پـــر ژبـــه لا راغلـــی شـــکر نـــه دی
ژونــد ډېــر ورتــه اســان کــی پــاک ســبحان پــه خپــل قــدرت

لــه چــا ځخــه دُنيــا واخلــي څــوک واخلــي لــه دُنيــا نــه
څـــوک ورولـــي مـــزار تـــه د جانـــان پـــه خپـــل قـــدرت

دا ژونـــد هـــم مـــوږ پـــه خپلـــه خوښـــه نـــه تېـــروو دلتـــه
پـــر مځکـــه بانـــدې هـــم نـــه يـــو روان پـــه خپـــل قـــدرت

را اوروي د شـــنه اســـمان لـــه خـــوا نـــه کلـــه کلـــه
پـــر مـــوږ د رحمتونـــو ډک بـــاران پـــه خپـــل قـــدرت

اُميـــد لـــرم پـــردېس چـــې د منـــزل خـــوا تـــه روان وي
کـــړي خـــدای بـــه زکنـــدن ورتـــه اســـان پـــه خپـــل قـــدرت

۱۳۸۶\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

ای نسیمه د ورتلو سته اُمیدونه زما
د نبي (ص) روضې ته یو سه سلامونه زما

محترم ته مې اواز د سلګو و رسوه
نصیب رانه کړل په لاس کې سره ګلونه زما

ورته وایه مسلمان دی مسلمان قتلوي
مور، څه وکړو ګرانه وا وره فریادونه زما

چې پوره مې ستا روضې ته سي ارمان د ورتلو
نور دي خاوري پر دُنیا سي ارمانونه زما

خوار پردېس دي په محشر شفاعت غواړمه
د دې ستړي ژوندون ورکړه احوالونه زما

۱۳۸۵\۱۰\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

مورې چې زړګی دې ازار نه کړمه
خپل ژوندون به هیڅکله خوار نه کړمه

ستا دُعا دې ما ته سېوی د لاس
بې له دې رڼا تلل په لار نه کړمه

تا ته به په کومه ژبه مور وایم
سر چې ستا له مینې نه جار نه کړمه

ځان ته به هیڅ حق د ژوندون ور نه کړم
شپې چې دې خدمت کې سهار نه کړمه

ټوله ورځ که سر پر زنګون کښېنمه
مورې ستا حقونه به شمار نه کړمه

ستا خبرې ټولې نیکمرغي ګڼم
ځکه خو پردېس ترې انکار نه کړمه

۱۳۸۴\۵\۱۷

د مور د نړیوالې ورځې په مناسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتون

هغه ښایسته او نازولی اشنا
زما په غم کي زوریدلی اشنا

چي د بېلتون شېبه مو منځ کي راغله
په چیغو چیغو ژړیدلی اشنا

په دې خاطر چي ما له اوره خلاص کړي
پر د ښتو غرونو ګرځیدلی اشنا

ځکه دُنیا سوه د غمونو ډکه
چي پکښې نسته زما ښکلی اشنا

د پردېس زړه ته به قرار رانه سي
چي سو تنها ورڅخه تللی اشنا

۱۳۸۶\۵\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

د زړګـــي وينـــي رانـــه خـــوري د انتظـــار شـــېبې دي
زمـــا اشـــنا کلـــه راځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

د يـــار لپـــاره چـــي ســـهار مـــي لـــه بـــاغچې راوړی
لاس کـــي مـــي ګـــل مـــړا وی کـــوي د انتظـــار شـــېبې دي

خـــوږه خـــوږه خنـــدا بـــه ســـتا مـــي کلـــه وځـــي لـــه زړه
ترخـــه ترخـــه ســـوه زنـــدګي د انتظـــار شـــېبې دي

شـــپه تـــر ســـبا ويښ يمـــه ســـتوري د اســـمان حســـابم
فکـــر مـــي ســـتا کـــوڅې تـــه ځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

کلـــي کـــي اوســـه نـــه رقيـــب ســـته نـــه غمـــاز نـــه بېلتـــون
پردېســـــه دا دي آخيـــــري د انتظـــــار شـــــېبې دي

۱۳۸۴\۱۱\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اظهار

را سه اشنا زړه مي پر انګار د میني وګوره
ډېر لري ثواب لږ ورته لار د میني وګوره

تا به د جانان لاسونه ځان ته پرېښوولای نه
ای څیري ګریوانه انتظار د میني وګوره

ما دي صرف ښکل کړي دي په شونډو د قدم خاوري
ولاړ سه تر ما بل څوک تابعدار د میني وګوره

زه کوم قسم چي یو ساعت رانه هیرېږي نه
لري رانه مه ګرځه آزار د میني وګوره

ښکلې پام د عشق پر لمن تور داغونه مه ایږده
هغه نړیدلی غر یادګار د میني وګوره

نور پردېس د قطرا و دُبې خوبونه نه ویني
دلته په ځنځیر سو ګرفتار د میني وګوره

۱۳۸۴\۱۲\۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يار کلی

هر مازديګر يې د ديدار په نوم دی
خلکو دا کلی مې د يار په نوم دی

ځکه بې واره پر تندي اوريدل
کاڼي يې هر يو د سنګسار په نوم دی

د پرلوني ورڅخه سر ټکوي
مينه کې خوند د انتظار په نوم دی

زړګيه شپه او ورځ که نه پيژني
زلفې يې شپه مخ د سهار په نوم دی

ورته کتی نه سم ليمې مې سوځي
او ريې بل کړی د سينګار په نوم دی

د ژوند ساعت د خوشحالۍ ملګری
ديار پر شونډو د اقرار په نوم دی

پردېسه ځکه درته بيا راغلمه
ښکلی موسم د نوبهار په نوم دی

۱۳۸۵W۴W۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادګار

زه یې دیدن ته وم راغلی د مودو نه وروسته
جانان مي داسي راته وویل د سلګو نه وروسته

د زړه پر کور مي با چاهي اوس د ارمان چلیږي
د وران د ظلم پکښې تېر سو اُمیدو نه وروسته

زما ګناه نه ده ای خلکو ملامت نه یمه
ګلاب د هر سړي خوښېږي د خوشبو نه وروسته

وخته چي شومره دي زموږ په زړونو لوبي وکړې
خو بیا هم شمعه پتنګ غواړي د لمبو نه وروسته

که د غرور سر عاجزۍ ته ټیټ سو څه پروا کړي
د کبر جام لري ارمان نسکوریدو نه وروسته

جانانه ستا پښتنو سترګو نوی رنګ پیدا کی
چي دي پردېس کړمه قبول د قسمو نه وروسته

١٣٨٦\٣\١٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

د لاس دي نښې خو ګلونه ګلابي راغلي
د سترګو اوښکي ورته زما په هر کلي راغلي

کوګل زندان زړه بنديوان سو د عمرونو پکښې
اوس دي يادونه ملاقات ته د بندي راغلي

ګلونه ماته د خپل ځان صفت په وار وار کوي
ښکاري چي ستا د ښکلو شونډو په سيالي راغلي

په ګلورين قلم مي ستا ښکلې تصوير جوړ کړی
ګوره خولې د رقيبانو پر تندي راغلي

په دې ناترسه مرور وخت کي يې وکړه وفا
ستا سلامونه ای اشنا په خو شحالي راغلي

الله دي را ولـه د ګل په شان ښايسته جانانه
ستا په راتلو مي د زړه بڼ ته پسرلي راغلي

راسه په غېږو غېږو سترګو يې نن وکه ديدن
پردېس ته سپين کفن وروستی جوړه کالي راغلي

۱۳۸۴\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی

زړه مـــي پوهيـــدلی د جانـــان خبـــري نـــه غـــواړي
بـــس دی بـــس دی نـــوري د ارمـــان خبـــري نـــه غـــواړي

ګـــل چـــي د بهـــار مـــو ســـم کـــي پـــاڼي ولـــوېږي
هغـــه د بلبـــل او د بـــاغوان خبـــري نـــه غـــواړي

زړه خـــو مـــي د يـــار ډېـــرو وعـــدو اوس صـــبر کـــړی دی
ســـترګي هـــم د اوښـــکو د بـــاران خبـــري نـــه غـــواړي

زه د ســـر نـــه تيـــروم کـــه اشـــنا مـــي وفـــا کـــړي وای
چـــا ويـــل چـــي پـــردېس بـــه د تـــاوان خبـــري نـــه غـــواړي

۱۳۸۴\۷\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبر جن

قـــدر يـــــې د حُســـــن راســــره دی ډېـــــر
نـــــه کـــــوي خبــــري بيګانــــــه دی ډېـــــر

هـــري خـــوا تـــه ځـــي خـــو رخصـــت نـــه غـــواړي
نـــــه هيرېــــږي خلکـــــو ښايســــــته دی ډېـــــر

ســـــختي شـــــپې د غـــــم تيــــروي مــــا بانـــــدي
خانــــدي او خوشـــــحال لــــه ژوندانــــه دی ډېـــــر

زمـــا ورتـــه پـــه خولـــه کـــي زارۍ ختمـــي ســـوې
بيـــا هـــم د رقيـــب ظـــالم پـــه خولـــه دی ډېـــــر

خدايـــــه د خــــزان غخــــه يــــې و ســــاتې
رنـــــګ يـــــې د ګـــــلاب غخـــــه کـــــم نـــــه دی ډېـــــر

کــــوم قاضـــي تـــه ورانـــدي کړمـــه دا دعــــوه
زړه يــــې رانـــــه وړی ســــخت پـــــه زړه دی ډېـــــر

غــــم دی چــــي پـــــردېس يــــې زنګــــولی دی
ولــــي خلــــک وايـــــي چـــــي نشـــــه دی ډېـــــر

۱۳۸۵\۴\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللى اشنا

زړګیه نور اشنا مونـدلای نه سي
راغي ببلتون تري خلاصیدلای نه سي

د دیدنونو وروسته ورک سو جانان
د ژړا وروسته یې هیرولای نه سي

زړګیه قدر دي سو کم تر اغزي
د ګل په ځنګ کي دریدلای نه سي

بس دی خوبونو کي مي مه زوروه
یاره په ویښه چي راتللای نه سي

د زړه محل کي دي عزت لیدلی
د اشنا غمه ستنیدلای نه سي

زه به دي هیر نه کړم په تولو ژوند کي
دا ته مي ولي یادولای نه سي

پردېسه مځکه باندي کښېږده قلم
تصویر د ښکلي جوړولای نه سي

۱۳۸۴\۸\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

ما درته فرش کړلي جانانه په ګلونو لاري
راسه خوشحاله يي کړه په خپلو قدمونو لاري

چي د راتلو زيری دي وسو هک حيران سومه زه
ورو ورو منزل ته رسېدي د ارمانونو لاري

ما چي زړګی درکی او تا پري سرې لمبې بلي کړي
مينه کي ببلي سوې د سوال او ځوابونو لاري

خو بيا مي هم نه سي باور چي تا به وګټمه
زه د فرهاد غوندي که وباسم تر غرونو لاري

ژوند ته مي نه پرېږدي زما ليونی فکر وايي
راځه پري ځومره ښايستي دي ديادونو لاري

ستا صداقت به لکه غر سي ترېنه لري پاته
مخ ځني اړوي پردېسه د وختونو لاري

۱۳۸۴\۹\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

د دې دُنیــا هغـــه ســـړی مـــي ســـړي څـــور ګڼلـــی
چـــي مینــــه نـــه پیژنـــي زړه بانـــدي مـــي تـــو ر ګڼلـــی

دا ســـتا پـــه ســـر کـــه دار تـــه پورتـــه سـم پـــروا نـــه لـــرم
یـــو افتخـــار دی یـــاره تـــا ولـــي پېغـــور ګڼلـــی

چـــا کـــړل اوبـــه د ورور پـــه وینـــو د وطـــن فصـــلونه
چـــا د زړه بـــڼ د محبـــت پـــه نـــوم سمســـور ګڼلـــی

تـــل د ګـــلاب پـــه شـــان ښایســـت او خـــو شـــبوئي بـــه لـــري
چـــي خـــړي خـــاوري چـــا د ځـــان لپـــاره کـــور ګڼلـــی

حـــالاتو ورکـــړل پرهرونـــه د پـــرد ېس زړګـــي تـــه
بـــس یـــوه مینـــه مـــي پـــر هـــر لـــره ټکـــور ګڼلـــی

۱۳۸۴\۱۰\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه

چښلي مي د خاورو په جامونو کي اوبه
خوښېږي مي په ټولو نعمتونو کي اوبه

تا ونيولم له لاسه زه پر حال د ډوبېدو وم
تعبير يې راکه وينم په خوبونو کي اوبه

جوړه به د جانان سره کړم لاس په دُعا پورته
هلمنده تل دي غواړمه سيندونو کي اوبه

د تورو زلفو سيوري کي دي مخ داسي معلوم سو
کتې مې لکه په تورو غرونو کي اوبه

بېلتون غماز هجران رقيب هيڅ نه راته ښکارېږي
زړګی مي سو د يار په ستمونو کي اوبه

اشنا د هجر شپو کي ديدن راوړی تر پردېسه
قسمت راته پيدا کړې په اورونو کي اوبه

۱۳۸۴\۱۰\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي

راغـــــى اختـــــر د خوشـــــحالو ســــره
ورک ســـــو خفګـــــان د اســـــويلو ســــره

هـــــر کلـــــه راســـــې د خوښـــــى اختـــــره
جانـــــان راځـــــي ســـــتا پـــــه راتلـــــو ســـره

چـــــي همېشـــــه وي پـــــه اختـــــر کـــــي ديـــــدن
اوســـــيږم تـــــل د اُميـــــدو ســـــره

جانانـــــه راســـــه زمـــــوږ وران کلـــــي تـــــه
د ســـــرو ګلونـــــو او غنچـــــو ســـــره

چـــــي د اختـــــر پـــــه ســـــهار يـــــار وويـــــنم
زړګـــــى مـــــي وړي تـــــش پـــــه کتـــــو ســـــره

مـــــا ســـــتا پـــــر ســـــر ټولـــــه خپلـــــوان پـــــردي کـــــړه
تـــــه کـــــوې مينـــــه د پـــــردو ســـــره

د پـــــردېس مينـــــه دي پـــــه زړه کـــــي نســـــته
ځکـــــه نـــــه وينـــــو پـــــه کلـــــو ســـــره

۱۳۸۴\۱۱\۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ راز

زمـــا جانـــان څـــومره اثـــر د ســـترګو تـــور کـــي ســـاتي
زمـا غونـدي يـار بـې هـر يـو غـم د زړه پـه کـور کـي سـاتي

دا د حـــــالاتو پېرزوينـــــه ده چـــــي دا ســـــي کـــــوي
ګلونـــه ټـــول خـــاموش او ســـيږي بلبـــل شـــور کـــي ســـاتي

پـــوه ســـومه ښـــکلې مـــخ تـــه ســـتا کتـــل ګنـــاه نـــه لـــري
رندې مـي سـترګي سـه نظـر چـي پـه بـل لـور کـي سـاتي

بـــل چـــا تـــه ســـر نـــه ټيټـــوم د هغـــه خـــداي بنـــده يـــم
چـي يوسـف سـاتي پـه کـوهي کـي خليـل اور کـي سـاتي

د عشـق ژونـدون د عشـق جنـون د عشـق قـانون مـي خـوښ دی
څـوک پـه خنـدا پورتـه کـړي دار تـه څـوک پېغـور کـي سـاتي

تـــا بـــه ويـــل پردېســـه زه د رســـره مينـــه لـــرم
دغـــه يـــو يـــاد دی چـــي يادونـــه دي پـــه زور کـــي ســـاتي

۱۳۸۵w۵w۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا

کلــه وي زيــات او کلــه کــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي
پــوهيږم نــه چــې د چــا غــم دی مــا قــرار نــه پرېــږي

ډېــر وفــادار دی رســوي بــه مــې تــر قبــره پــوري
زمــا د عمــر ســره ســم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

د زخمــي زړه پــه پرهرونــو کي مــې څــه لټــوي
شــيندي پــرې مالګــه کــه ملهــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

زه خــو پښــتون يــم د ميلمــه غــم درنــاوي کومــه
افســوس چــې ده کــړی قســم دی مــا قــرار نــه پرېــږي دي

نــن مــې پــه خيــال کــې تصــوير وليــد ومــې نــه پيژنــدی
ويــل د پــردېس څنګــه قلــم دی مــا قــرار نــه پرېــږ دي

۱۳۸۵\۴\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاری

نــــه عـــذاب نـــه بُتخـــانې زمـــا پـــه کـــار دي
نــــه شـــراب نـــه پیمـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

نـــه مـــي خـــوښ دی انتظـــار ســـتا د راتللـــو
نـــه ربـــاب نـــه تـــرا نـــې زمـــا پـــه کـــا ر دي

مـــخ پـــټ نـــه کـــړې هسي نـــه چـــي ليـــونی ســـم
نـــه نقـــاب نـــه زولنـــې زمـــا پـــه کـــار دي

مـــا پـــه مينـــه درتـــه راوړی خـــو تـــا وويـــل
نـــه ګـــلاب نـــه ننبـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

زه دي ښـــکلو اننګـــو کـــي نـــور څـــه ويـــنم
نـــه کتـــاب نـــه افســـانې زمـــا پـــه کـــار دي

پـــردېس ځـــای غواړمـــه ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــي
نـــه ځـــواب نـــه بهـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

۱۳۸۵\۹\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخواني کتل

یـــا ره زمـــا ســـره دي ســـترګي ښـــه پخـــه دښـــمني غـــواړي
راتـــه کـــړي د مـــرګ ګوابښـــونه رانـــه ژونـــد ارمـــاني غـــواړي

نـــوی زخـــم مـــي پـــرزړه دی خـــو عـــلاج یـــې ډېـــر اســـان دی
چـــي پـــه شـــونډو کـــي مســـکی ســـې ســـتا کتـــل پخـــواني غـــواړي

یـــو دي یـــا د دی بـــل دي غـــم دی چـــي لاس نـــه راڅخـــه اخلـــي
یـــو ارمـــان راتـــه پرېـــږدي او بـــل مـــي ښـــکلې ځـــواني غـــواړي

خوشـــحالي او خنـــدا ولاړه اوښـــکي راغلـــې تـــر ګریوانـــه
زړه لا اوس هـــم راتـــه وایـــي محبـــت پریشـــاني غـــواړي

مـــوږ د مینـــي لیـــوني یـــو د رواج ځنځیـــر مـــو خـــوښ دی
همېشـــه پـــه هـــر قـــانون کـــي زولنـــې لیـــوني غـــواړي

پـــردېس ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــي اوســـیدل غـــواړي ټـــول عمـــر
نـــه دي وږی د ډوډۍ دی نـــه هـــم ســـتا مهمـــاني غـــواړي

لښکرګاه دشپې ۱۱:۳
۱۳۸۵\۹\۱۰

اختر

ته راکوې د خندیدلو اجازه اختره ؟
درته معلومه ده د غم مي اندازه اختره ؟

په چا دي ښکل کړلې د چا د قدمونو خاوري
په چا د یار د کور ځنځیر او دروازه اختره

زما ژوندون دی ازلي د اند ښنو ملګری
رانه خفه نه سې سپیڅلې پاکیزه اختره

هغه کوڅه زموږ د کلي نن هم تا نه ویني
پرون خپره پکښې د مرګ وه اوازه اختره

په سترګو سترګو کي مئینو کړې خبري شروع
ما او تا هم سوو سره پوه په رمازه اختره

ته خو یوازي راغلې نه ښکاري جانان درسره
لا مي زخمونه د زړګي سو له تازه اختره

پردېس په مړ سي که به مور سي په وصال د اشنا
په خوب یې ولیدل روانه جنازه اختره

۱۳۸۵

لوی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند ېښنه

ډېر عمر خوري ستا جدايې کې چې يو کال تير ېږي
د سترګو رپ کې ساعتونه د وصال تير ېږي

د دُنيا هري رنګينۍ له ياده و ايستمه
پسرلی هم لکه جانان د اسي په خيال تير ېږي

زړګيه ما درته ويل چې بې وفا دی اشنا
پر وفا دارو خو سړی تر سر او مال تير ېږي

د ښايستو باغچو نه اوس بوی د باروتو راوړي
چې په کنډو کنډو وطن کې مې شمال تير ېږي

يم ليوني په لار کې ناست پېغور په بيه اخلم
راکه خولګۍ خير دی که ټوله کليوال تير ېږي

د پردېس يار په يارانه کې نوی نا زګډوي
چې کله راسي مخ ته ونيسي دستمال تير ېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

ميني دي دومره کړم مجبور درځمه
نن به دي کلي ته ضرور درځمه

ستا د ښو غشو ښکاره کړه مينه
د خپل زړګي په وينو سور درځمه

څوک چي وي روغ کړي د رنځور پوښتنه
زه دي پوښتني ته رنځور درځمه

که دي د سترګو جنګ کي سر هم وخورم
يمه پښتون لکه تربور درځمه

ما ويل د حُسن تا بعدار به نه سم
خاوري ايرې مي سو غرور درځمه

بس دی نور غيږ د پخلاينې راکه
اشنا دا يو سوال که منظور درځمه

پردېس که مړ سوم د اشنا د لاسه
مرګه ستا نوم به کړم مشهور درځمه

۱۳۸۴\۱۱\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

بګړۍ

وخـت چـي زمـوږ د بګـړۍ ولونـو تـه کـاږه کتلـي
مـوږ همېشـه داسـي وختونـو تـه کـاږه کتلـي

افغانـان هـيڅ د غلامـۍ ژونـد قبلـولای نـه سـي
زمـوږ لاسـونو ځنځيرونـو تـه کـاږه کتلـي

ای د خـزان اسـتا زې مـه کـوه ارمـان بـه وکـې
ولـي دي دې ښايسـته ګلونـو تـه کـاږه کتلـې

کـه درتـه يـا د وي ټـول جهـان کـي بـه وه دا خبـره
چـي ميونـدۍ پـردو فوځونـو تـه کـاږه کتلـي

د سـترګو کښـل يـې نـاروا کـار نـه دی مـه يـې پرېـږدئ
چـا چـي د دغـه وطـن غرونـو تـه کـاږه کتلـي

د کرکـي ډک زړه تـه دي وايـه پـردېس داسـي نـه دی
تـا يـې سـپېڅلو ارمـانو نـو تـه کـاږه کتلـي

۱۳۸۵\۱۱\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګُمان

تــه چــي راځــې مــا بــه وي خپلــه يــاره ځــان وژلــی
خلــک بــه وايــي دی غمونــو د هجــران وژلــی

زمــا بــاور د ډېــر کوښــښ وروســته ناکــام وختــی
احســاس د مينــې مــې پــه زړه کــې ســتا ګُمــان وژلــی

زمــوږ او خنــدا تــرمنځ بيــا څــومره فاصــلې پيــدا ســوې
بيــا د پرديــو جنــګ زمــوږ د کلــي ځــوان وژلــی

د ليلــی غمــه د مجنــون د مــرګ دعــوه مــه کــوه
هغــه د دوو ســترګو د بيــا ليــدو ارمــان وژلــی

د ګــل پــر شــونډو مــې خنــدا ســمه ليــدلې نــه وه
پردېســه اوس چــي ورتــه ګورمــه خــزان وژلــی

۱۳۸۲\۱۰\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردېس

رنګ ته یې وګوره لکه مړی دی
کوم بې رحمه زړه ورخخه وړی دی

وخت کې د وصال ګونګ سي هیڅ نه وایي
یار یې څه جا دو ور باندي کړی دی

خود به وي تر هر چا زور یدلی ډېر
دا د مینه ناک جهان وګړی دی

لاره یې یوه زړه ته پیدا نه کړه
ځکه خو سکون نه لري ستړی دی

خلکو نور تر میني کړئ قربان پردېس
دغه ده چاړه او دغه پړی دی

۱۳۸۲\۲\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

هـــم مـــي زړه هـــم مـــي ځيګــر دی هـــم مـــي ځـــان دی
هـــم ښايســــته دی هـــم دلبــــر دی هـــم جانــــان دی

هـــم حيــا کـــړي هـــم وفـــا کـــړي هـــم خنــدا کـــړي
هـــم ميلمــــه هـــم معتبــــر دی هـــم ميــــز بـــان دی

هـــم پـــــوهيږي هــــم بلبــــږي هــــم زو رېــــږي
هـــم غوصــــه هــــم مــــرور دی هـــم پښــيمان دی

هـــم ســـکون دی هـــم ژونـــدون دی هـــم بېلتـــون دی
هـــم چينــــه هـــم مـــازديګر دی هـــم ارمـــان دی

هـــم حسِـــين دی هـــم شـــيرين دی هـــم غمګـــين دی
هـــم ليمَــــه هـــم مـــي نظـــر دی هـــم نـــا دان دی

هـــم يـــې يـــار هـــم نـــا قـــرار هـــم انتظـــار يـــم
هـــم ســـاده هـــم نـــا خبـــر دی هـــم حيـــران دی

هــــم ســــفر دی هــــم خطــــر هــــم دلاور دی
هـــم څپــه هـــم ســمندر دی هـــم طوفـــان دی

۱۳۸۵\۱۱\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه

څــومره زور دي يــاره تــورو ســترګو او بڼــو کــي دی
ژونــد مــي نــه پــوهيږي چــي پــه کومــو مرحلــو کــي دی

تــا د خدايــه غــوارم خــو لــه تــا نــه هــيڅ شــی نــه غــوارم
داســي يــو عــادت خــو همېشــه پــه ليونــو کــي دی

وچــي د موســم شــونډي دي نــه کــوي خنــدا راتــه
ګــل مــي د ارمــان رانــه ورک ســوی پــه اغــزو کــي دی

اوس يــي د جفــا پــه کــاروانو نــو کــي را وليــږه
هغــه زړه چــي وړی دي د ســترګو پــه لاســو کــي دی

دا څــوک درتــه وايــي چــي پــردېس د يــاده وا يســتي
هــر ځــای کــي چــي اوســم ستا تصوير مــي پــه ليمــو کــي دی

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیب

پـــر زړه مـــي هـــر یـــو غـــم مئـــین دی چاتـــه څـــه وو ایـــم
زمـــا جانـــا ن زمـــا دُښـــمن دی چاتـــه څـــه وو ایـــم

د ژونـــد خـــوږو کـــي مـــي ترخـــه ګـــډوي څـــو ک دی هغـــه؟
زړه مـــي پـــر تـــا بانـــدي شـــک مـــن دی چاتـــه څـــه وو ایـــم

یـــا ر چـــي روان ســـو زمـــا ژبـــه هـــم ســـلګو بنـــده کـــړه
اوس یـــې خـــالي ځـــای د دیـــدن دی چاتـــه څـــه وو ایـــم

مینـــــي ادرس د خوشـــــحالۍ دي وو غلـــــط راکـــــړی
د غـــم کوڅـــه د غـــم وطـــن دی چاتـــه څـــه وو ایـــم

پـــردېس زړګـــي تـــه مـــي راغلـــی د ســـندرو کـــاروان
د اشـــنا خـــط راغلـــی نـــن دی چاتـــه څـــه و وایـــم

۱۳۸۲\۲\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

د صـــبر پــــه زنـــدا ن کـــي ځنځیررونــــه مـــاتوم
د مینـــــي پـــــه زور ځینـــــي رواجونـــــه مـــاتوم

کـــه شـــونډو دي پـــه تلـــو کـــي د راتلـــو وعـــدې کـــولې
خـــو ســـترګو دي ویلـــه چـــي لفظونـــه مـــاتوم

ګــل نــه شــکومه دومــره دي نیــت ولــي پــر مــا بــد دی
اغزیـــــه یـــــوه ورځ بــــه دي لاســــونه مــــاتوم

کمـــزوری مـــي ونـــه ګڼـــې د مینـــي پـــه دُنیـــا کـــي
چـــي ســـتا خوشـــحالیدو تـــه قســـمونه مـــاتوم

د زړه د اُمیـــد لاس کـــي زمـــا دغـــه شـــراب نـــه دي
پـــردېس یـــې ځکـــه نـــه چښـــم جامونـــه مـــاتوم

۱۳۸۵\۱۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيله مني سترګي

پرېږده چي زړه مي سي د زور څخه خبر د سترګو
چي ستا د سترګو نه مي نه اوړي نظر د سترګو

که د هجران د شپو نه ځان ساتې او غم نه غواړئ
خلکو ونه کړئ ننداره په ما زديګر د سترګو

يو شېبه مي ستا تصوير د سترګو ونه ايستی
لا يي ګُمان دی لا دي ونه سو باور د سترګو

ژبه ګونګې زړه وار خطا کړي ورکړي رنګ ته تغير
منم منم منم منم هنر د سترګو

غرق سو تباه سو د خپل ټولو ارمانو نو سره
پردېس لاهو کی په څپو کي سمندر د سترګو

١٣٨٢\٣\١٧

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُهلت

ښېلتونــــه یـــار مـــې راپرېـــږدې کـــه دي لا وس پاتـــه دی
راځـــه راځـــه د ارمـــانو نـــو مـــې هـــوس پاتـــه دی

چــې بیــا مــو کلــې تــه راځــې ځــان ســره مــرګ راولــه
اوس خــو ژونــدی یــم پــه وجــود کــې مــې نفــس پاتــه دی

تــا پــر هــر کــور بانــدې وېشــلې دې ویرجنــې ســاندې
ځکــه مــې ګــران وطــن تــر ټــولې دُنیــا پــس پاتــه دی

چـــې نـــه دي و ژړوی نـــه دي ځنـــې هیـــر کـــې اشـــنا
پـــه دې دُنیـــا کـــې لا زمـــا غونـــدې یـــو کـــس پاتـــه دی

بلـــه رنګینـــه شـــپه بـــه خدایـــه پـــر مـــا کلـــه راځـــې
د پـــردېس یـــار ســـره خوبونـــو کـــې مجلـــس پاتـــه دی

۱۳۸۲\۳\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهانه

عبث دي یاره پر سرو شونډو بهانه پیدا کړه
مه راځه خیر دی ما د صبر خزانه پیدا کړه

پروا مي نسته که په مینه کي مي خپل پردي سول
د ژوند ملګري مي غمونه بیګانه پیدا کړه

دا به وي ستا د هیریدو زېری زما لپاره
دا فاصله چي مو تر منځه ښېلتانه پیدا کړه

ما ملامت و ګڼه هلته بې وفا دلبره
که خپل ټګی کي دي سپیڅلې نښانه پیدا کړه

د ناز ځپیره دي پر مخ ورکړه چي تلې پردېسه
د اشنا اوښکو ولي لار د ګریوانه پیدا کړه

۱۳۸۲\۴\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن ما زدیګر

دا سې خوند کوې جانانه د خپل کلي په کوځو کي
لکه باغ کي چي ګلاب وي لکه مالګه په خوړو کي

دا د هوا و نه ځواب دي خوږ او تریخ سره ګډ بږي
لکه مینه کي دردونه لکه ژوند ستا په وعدو کي

د ګمان لار مي کړه بنده د هر چا نه مي راپټ کړې
لکه راز د زړه په کور کي لکه اوښکه په لیمو کي

یاراني مي ډېر مشهور کړې تا چي هیر کړم تاواني سوې
لکه شمع بلیدلې لکه سیوری سوې تیارو کي

د پردېس د شعر بیتونو زما نوم داسې ساتلی
لکه ونه په اوبو کي لکه زر په خزانو کي

۱۳۸۲\۴\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُعا

موږ څه ګناه کړې ده خلک مو په څه بېلوي
ډېر ظالمان سته په دُنیا کې ځان او زړه بېلوي

د زهرو ډکې هغه خولې کړې ای د زړو مالکه
په څو نومونو یو د بله پښتانه بېلوي

زموږ د اوښکو شبنمونو تې نیولې لارې
رنګ د ګلونو نه بد رنګه زمانه بېلوي

زړګی مې خوري داځل خو ټولو اتفاق کړی دی
تر خپله وسه هر یو غم ځنې ټوټه بېلوي

چا د اختر او د نکریزو تر منځ ویر کښېښوی
څوک د ژړې مازدیګري نه ننداره بېلوي

پردېس به څوک د لیونیو د قطاره باسي
چې خپل لاسونه یې تنهۍ د ګریوانه بېلوي

١٣٨٢\٤\١١

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه

ارمان یمه لیږلي مې منزل ته سلامونه
ستا مخ ته سلامونه ستا کاکل ته سلامونه

پر هر مې د زړګي چې جوړېدو ته نږدې سوی
دردونو یې ویلي دي درمل ته سلامونه

نسیمه که یې ورې نو د وږمو سره یې مل که
د یار د قدم خاورو د یار پل ته سلامونه

د اوښکو قلمونه مې د مخ پر زړه پاڼه
اغزیو ته ګیله لیکي او ګل ته سلامونه

بې مینې ژوند نیمګړی دی خو داسې مینه هم نه
روان چې پکښې نه وي یو او بل ته سلامونه

چې ستا د لوري راغله نو خوارېږه به ولې نه وي
سپارلي مې پردېسه د زړه تل ته سلامونه

۱۳۸۲\۴\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوالي

لکــه پــه زړه د یــو مئــین چــي ببلتــون لــوبي وکــړي
ملګــرو داســي مــي جګــړې پــه ژونــدون لــوبي وکــړي

نــــن یــــې کورونــــو تــــه تــــوتې د وجــــود ورســــیدي
دلتــــه د کلــــي ماشــــومانو پــــرون لــــوبي وکــــړي

د پــــر مختــــګ ارمــــان مــــي زړه کــــي پــــه ســــلګو وژړل
پــه ګــران وطــن کــي مــي رشــوت پــه قــانون لــوبي وکــړي

څــوک راتــه وایــي پــه دُنیــا کــي د ژونــد حــق نلــري
چــا کړلــه خــتم چــا پــه نــوم د پښــتون لــوبي وکــړي

دا زورور کــــــه شــــــرمیدلای دلتــــــه نــــــه راتللــــــه
پــه دغــه زور یــې زمــوږ ســپیڅلي پــاڅون لــوبي وکــړي

د پــــرديس غــــم د وطــــن غــــم د خلکــــو غــــم کومــــه
ډېــرو غمونــو مــي د زړه پــه ســکون لــوبي وکــړي

۱۳۸۲\۸\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

غوټۍ د ناز په خوب بیده ده خزان هیڅ نه مني
د میني ژوند زړه ته فایده ده تاوان هیڅ نه مني

کوښښ کوي چي یو د بل ځخه يې بېل وساتي
دا زمانه څومره ساده ده یاران هیڅ نه مني

زړه ته مي وواېه چي دا لیونتوب ولي کوي
تا د راتلو کړې وعده ده هجران هیڅ نه مني

د دغو سرو لمبو په منځ کي خدای ساتلي یو موړ
زما خو دغه عقیده ده ګُمان هیڅ نه مني

نوره مي ستا د دیدنونو طمع نه ده کړې
ستا سو د کلي لار اوږده ده ناتوان هیڅ نه مني

په خوب کي وینم مرګي وړی ارمانجن پردېس دی
تنهۍ په اوښکو مي لنده ده ګریوان هیڅ نه مني

۱۳۸۲\۸\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولس ږغ

زه افغان ولس يم چا مې قتل مخَور کړله
چا رانه د سُولي پيغامونه مرور کړله

خدای خبر زما حلاليدل څومره ثواب ګڼي
ټولو قاتلانو يو او بل سره خبر کړله

نوم د قهرمان غواړي جګړه کې چې خپل ورور وژني
داسي مشرانو جهالت ته وده ورکړله

څوک مې ټول جهان ته د غلام په رنګ ور پيژني
چا په وينو سره راته کوڅه د جنګ سنګر کړله

بيا به يو دوران ته افغانی غرور ژوندی ساتم
څو ځله مې نور د دوي عقلونه ور پر سر کړله

دوي وايي دا ګناه نه ده پردېس ګناه څنګه وي
ستا په شان يې ډېر په بل وطن کې در په در کړله

۱۳۸۲\۷\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهالت

پښـــيماني بــه يــوه ورځ خپلــو ځيــرو كــي ســره وينــو
د غـــم اوښـــكي بـــه د ســـترګو كنـــارو كـــي ســـره وينـــو

رښــا مـــه وژنـــه نـــاتر ســـه تـــاواني بـــه ســـو بېحـــده
بيــا خپــل دوســت او دُښــمن ځنګــه پــه تيــارو كــي ســره وينــو

اوس مـــو لاري بېلـــي بېلـــي د اورونـــو خـــوا تـــه ولاړې
نـــه پـــوهيږو چـــي ســـوځيږو پـــه ايـــرو كـــي ســـره وينـــو

اتفـــاق مـــو پـــه اختـــر او پســـرلي كـــي معلـــوم نـــه ســـو
همېشـــه د كلـــي ځنـــګ تـــه هـــديرو كـــي ســـره وينـــو

پـردېس غـواړي چـي نـور يـو د بـل پـه زړو نـو كـي ځـاى جـوړ كـوو
جهالـــت دى چـــي د جنـــګ پـــه ســـنګرو كـــي ســـره وينـــو

۱۳۸۲\۱۰\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه

پسرليه دا مي زړه دی پرهرونه ورسره دي
ستا قدم ته يي ايږدم دا ارمانونه ورسره دي

پر خندا باندي بنديز دی مرور درڅخه نه يم
يو مي غم سرته ولاړ دی نور غمونه ورسره دي

پام کوه زخمي دي نه کړي د دې خلکو دا رواج دی
پېرزوينه د مرمۍ کړي ټوپکونه ورسره دي

پټ په غوږ کي درته وايم اشنا زېری مي درباندي
پسرلي مينه راوړې سره ګلونه ورسره دي

ورته ګوره ديار مخ مي لکه ګل چي غوړېدلی
دا زما د خوارو اوښکو شبنمونه ورسره دي

اجازه ده پسرليه د پردېس کيسه شروع کړم ؟
يار يې ښکلی دی افسوس چي ستمونه ورسره دي

۱۳۸۲\۱۰\۲۷

لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه

د رڼـــــا کلــــــي تـــــه لار نــــــه معلـــــوميږي
شـــــپه اوږده ده ســــــپين ســــهار نــــه معلـــــوميږي

همېشــــــه د بــــــل ارمـــــان پــــــوره کــــــوو چــــــي
د ورور مـــــرګ راتـــــه بــــد کــــار نـــــه معلــــوميږي

ســــــور ګـــــلاب تــــه ســــترګي ځنګـــــه وارومـــــه
ســــرو لمبــــو کــــي پـــټ دی ښــــار نـــــه معلــــوميږي

زمــــوږ حــــال تــــر دې بــــد تر ښـــه دی چـــي پـــوه ســـو
راتـــــه هــــيڅ يـــــار او اغيــــار نـــــه معلــــوميږي

د وطـــــــن پـــــــــر آزادۍ مئـــــــــين وو ځکـــــــــه
پـــــردې خــــــاوره يــــې مـــــزار نـــــه معلـــــوميږي

د دوســــتۍ طمعــــه يـــــي کــــړې لـــــه دُښـــمن نــــه
ليــــــوني پــــــردېس هوښـــــيار نـــــه معلــــوميږي

۱۳۸۷\۱۲\۲۱
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندک

غـــم مـــو دی ملګـــری د خنـــدا آزار وهلـــي یـــو
مـــوږ د اتحـــاد او د وفـــا آزار وهلـــي یـــو

چېښـو یـو د بـل ويـنـي غـم ښـادۍ کـي هـم يو ځـای کښـېنو
دا مـــو بـــد بختـــي ده کـــه د چـــا آزار وهلـــي یـــو

ښـکلی لکـه ګـل ځـوان مـو پـر خـاورو پېـرزو کـړی دی
مـــوږ د ژوندانـــه د نـــاز ادا آزار وهلـــي یـــو

مـــوږ د ماشـــومانو پـــه ذهنونـــو کي جنـــګ وکـــړی
نـــن خـــو درپـــه در یـــو د ســـبا آزار وهلـــي یـــو

بلـــي ســـري لمبـــې د انتقـــام ســـاتو پـــه زړونـــو کـــي
مینـــي ملامـــت یـــو ټولـــه ســـتا آزار وهلـــي یـــو

خـــود بـــه تندکوُنـــه خـــورو پردېســـه چـــي مـــزل کـــوو
جـــوړي مـــو تیـــاري کـــړې د رڼـــا آزار وهلـــي یـــو

۱۳۸۷\۴\۱۴
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین میدان

ژوند سو څومره ګران زړګیه اوروا خله
خاوري سو ارمان زړګیه اوروا خله

پام کړه پرهرونه دي خفه نه کړې
نه لرې درمان زړګیه اوروا خله

داسي په اسانه دیدن چیري دی
رابه سي جانان زړګیه اوروا خله

زما په خوله به صبروې منمه دي
اوس یمه پښیمان زړګیه اوروا خله

ډېري دي د حُسن لمبي خوښي وې
نن پر سپین میدان زړګیه اوروا خله

نور د پردېس غم ته زاری مه کوه
څیري که ګریوان زړګیه اوروا خله

۱۳۸۷\۱۱\۱۸
هلمند

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

د زړونـــــو ارمانونـــــه د مئینـــــو ارمانونـــــه
دې کلـــې کـــې ســـوځیږي پـــه اورونـــو ارمانونـــه

د بـــم پـــه ږغ ویښ ســـوي نـــازولي ماشـــومان دي
وړي ځـــان ســـره لحد تـــه د خوبونـــو ارمانونـــه

وګـــړو د دُنیـــا زمـــوږ نـــا پوهي. تـــه دُعـــا وکـــړئ
پـــوره مـــو کړئ پخپـــل منځـــي جنګونـــو ارمانونـــه

پـــه طمعـــه د وربـــل دي خـــو پـــر پـــانو یـــي اوربـــل دی
منـــزل تـــه نـــه رســـیږي د ګلونـــو ارمانونـــه

پردېســـه خوشـــحالي دي پنـــا ســـوي ده لـــه ســـترګو
بـــدل دي کـــړه حـــالاتو پـــه غمونـــو ارمانونـــه

۱۳۸۷\۳\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحفه

جنګونـــه مـــي پـــر لـــور د ګـــران وطـــن مـــه راليـــږه
د اور د بليـــــــدلو ارمـــــــانجن مـــــــه راليـــــــږه

يــو ځــوان د زکنــدن پــه حــال کــي مــور تــه داســي وايــي
مـــزار تـــه مـــي بچـــی ځلـــور کلـــن مـــه راليـــږه

ګيلـــه بـــه زه د خپـــل نصـــيبه نـــه کـــوم نـــو تـــه هـــم
جهـــاد لـــه خپـــل طرفـــه ګيلـــه مـــن مـــه راليـــږه

زمـــا پـــه غـــم شـــريکه ســـتا د بـــم پـــه پېرزوينـــه
ژونـــدي تـــر خـــاورو لانـــدي يـــو کفـــن مـــه راليـــږه

کـــه خپـــل د جفـــا نښـــه پټـــوې پـــه چاپلوســـيو
ګريـــوان تـــه د پـــردېس خـــو تـــار او ســـتن مـــه راليـــږه

۱۳۸۷\۱۲\۲۵

هلمند ځپاند سيند مشاعره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ

جرګــه مــي کــړه د یــار پخــلا کیــدو پســـې روانــه
ســلګو کــي مــي دُعــا ســوه قبلیــدو پســـې روانــه

زمــا د اســو یلــو پــه برکــت دي حُســن زیــات ســو
وږمــه وي تــل د ګــل پــه غوړیــدو پســـې روانــه

تــر خــو بــه دي خــارم جانانــه لاري د راتللــو
وعــده دي ســوه وعــدو ســره وعــدو پســـې روانــه

اشــنا لکــه د جنــګ تــوره بــلا چــي خلــک وژنــي
ســوه داســي ســتا جفــا مــي اُمیــدو پســـې روانــه

مقصــد یــې نــه وو دا چــي زمــا پــر مــخ ولیکــي نــوم ســتا
دا اوښــکه وه د ســترګو ســتا لیــدو پســـې روانــه

پردېســه چــي ژونــدی یــې بــس د مینــي احتــرام کــړه
دُنیــا کــه ده هــر خــومره پــه فایــدو پســـې روانــه

۱۳۸۵\۹\۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب

نوري سلګۍ د ارمانونو په لاس مه ورکوه
هر وعده دي د کلونو په لاس مه ورکوه

قسمته ستا سره چي هر څه دي قبول مي دي ټول
عقل نادان مي د سوچونو په لاس مه ورکوه
داسي بې يوسي لکه تا چي رانه زړه وړی دی
ښکلي ځواني دي د وختونو په لاس مه ورکوه
چي پس له مرګه دي ښه ځير راته کتلي نه وي
ما د ځلورو ديوالونو په لاس مه ورکوه
لږ فکر وکړه که دوران دي تير سو څه به کوې ؟
نرۍ خندا دي د نازونو په لاس مه ورکوه
د ليوني زړه زو ريدو ته مي بل کار وګوره
خپل تصويرونه د خوبونو په لاس مه ورکوه
د دې لپاره چي خپل زور او تاثيرونه بايلي
د حُسن واک د سينګارونو په لاس مه ورکوه
د اُميدونو جنازې چي تر سهاره باسي
تريخ انتظار د ماښامونو په لاس مه ورکوه

پردېسه داسي يار پيدا که چي په خوی ښايسته وي
دا انتخاب دي د رنګونو په لاس مه ورکوه

۱۳۸۲\۴\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږه شېبه

د وصال په باچهي کې غم د ځان کوي غمونه
د دېدن د خولې نن اورم د بېلتون د مرګ حکمونه

خاموشۍ يې بنسټ اېښی دا ځل ټينګه يارانه ده
شور او شر په منځ کي نسته خفګان کړي قسمونه
تلوسه مې رسوايي ته پټ په غوږ کي داسي وايي
راځه نوم د يار غزل که راځه مات که رواجونه
د باور لاس کي خنجر دی وسواسي يې دي وژلي
زړه مي بيا کړله په غاړه د رازونو امېلونه
مايوسۍ رخصت اخستی اسويلي ورسره ولاړل
غلي غلي راته خاندي په ليمو کي دا وختونه
پښتنه وعده راغلې د اقرار استازی ګرځي
پر انکار خاوري انبار سوې سترګو کړله ستونه
ګيله من شوګير مي غواړي بيا د ځان سره ملګری
ځنګه ورسمه ځولۍ چي غوړوي راته خوبونه
فرياد ورک انتظار ختم خيال پرواز کړي هري خوا ته
مُسکا شونډو ميلمنه کړه ژوند هير کړي دي ويرونه

ستم و غوښته بخښنه د پردېس د حوصلې نه
ورځ تر بلې نرم کيږي د اشنا ټينګ عادتونه

۱۳۸۲\۵\۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

جفا

چې د همزولو په ټولۍ کې تر چا پاته نه یم
ولې پر هیڅ باندي حساب جانانه تا ته نه یم

یو ورځ به ستا سره هم وسي جفاګاني ډېري
یوازي زه خداي پیدا کړی ستا جفا ته نه یم
ما په دُنیا کې داسي ښکلي سترګي ونه لیدې
ځکه وتلی د خپل کلي نه صحرا ته نه یم
جانانه ستا دا د ځوانۍ غرور به سي پښیمانه
چې سمه خاوري بیا محتاج به دي خندا ته نه یم
هر وخت یې وینم په خوبونو شکر شکر خدایه
لا هم بې برخې د اشنا د ملاقات ته نه یم
ظلم ستم مې پر ماشوم زړګي هر څومره وکه
مینه کوم خو ورسپارلی دي سزا ته نه یم
د بلبل چیغې او د ګل خاموش ژوندون چې ګورم
دا یو رواج ګڼم حیران خپلې ژړا ته نه یم

پردېس ارمان که مې اصلي منزل ته ورسیدی
باور لرم اوزګار به ستا د مخ ښکلا ته نه یم

۱۳۸۲\۳\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخیرولي ؟

زړه تـــــه مــــي پــــه قهــــر زمانــــه ګــــوري
رحــــم ولــــي زمــــا پــــر طــــرف نــــه ګــــوري

دا د آزادۍ پــــه نــــوم غــــلام ژونــــدون
وار پــــه وار مــــي لاس تــــه زولانــــه ګــــوري
دې وخــــت کــــي مــــي زور از مایــــل کیــــږي نــــه
وژنــــي بــــه مــــي بــــل خــــو پښــــتانه ګــــوري
ای زمــــا وطنــــه څــــوک مــــاړه ســــوه نــــور
څــــوک دي لا ګــــوټ ګــــوټ کــــي خزانــــه ګــــوري
ووتــــې لــــه ذهنــــه د غیــــرت کیســــې
خــــود بــــه دي وربــــل تــــه بیګانــــه ګــــوري
بــــده ښــــکاري لاس کــــي د یتــــیم دوډۍ
هــــر څــــوک ورتــــه نــــوې بهانــــه ګــــوري
مــــه ګــــوره غلیمــــه اوس پــــه ســــپک نظــــر
ســــرته بــــه دي بیــــا کــــاڼي درانــــه ګــــوري

ویښــــه چــــي ســــي زړونــــو کــــي بیــــده جذبــــه
ســــترګي د پــــردېس هغــــه صــــحنه ګــــوري

۱۳۸۴\۵\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

قافلې

جانان چې تلې زه په خندا کلي کې پاته سومه
د ماشوم زړه سره تنها کلي کې پاته سومه

د رخصتۍ غېږ مې په مینه ورکړه ښکلي یار ته
ما ویل خوب دی خو رښتیا کلي کې پاته سومه
د سترګو اوښکو سره یو ځای د زړه غوښې خورمه
دا یې ثمر سو د وفا کلي کې پاته سومه
بېلتونه زړه را باندي یخ که خو چې بیا رانه سې
که چیري یو ځل د اشنا کلي کې پاته سومه
د جدایي هره شیبه راته یو کال ښکارېږي
تیره شپه ویښ وم تر سبا کلي کې پاته سومه
نه لیونی سوم نه خو مړ سوم دا دی روغ ګرځمه
په زړګي سخت لکه سزا کلي کې پاته سومه

هر وخت مې زړه ته راروانې وي د غم قافلې
پردېس چې سوم درنه جدا کلي کې پاته سوم

۱۳۸۴\۷\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغور

د هر چا چې دوه یاران وي دا بې حال وي
همېشه به یو خفه او بل خوشحال وي

په یوه زړه کې به یو جانان ساتمه
که تهمت وي که پېغور وي که جنجال وي
بختور دی چې پر هغه چا مئین وي
چې یې زړه دغسې سپین لکه جمال وي
لږه مینه لږ وفا لږ خندا وکه
لږ پیسې را دا ځواب به د دې سوال وي
دروغجن به دلته ډېري مزې وکړي
رښتیا ګویه ته به جوړ د فکر ټال وي
په سُورکو شونډو خندا دي زلزله ده
چې ډېر خاندې زما مرګ ته به دي خیال وي
ستا د سترګو په رڼا بې را پیدا کړو
که دي ورک د غونډې زنې شینکی خال وي

د زړګي نه به دي ډېر غمونه کم کي
خوشحال او سه چې پردېس دي کلیوال وي

۱۳۸۵\۹\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا یاد

سترګي دي زما نه جوړولای سي د غرو لیوني
زما نه مخکي دي بل څوک وو په کتو لیوني

تر هغه وروسته یې سي مینه د لیلی پر سترګو
چه کله و ویني ستا سترګي په خوبو لیوني
د سهار باده تر سلام وروسته اشنا ته وایه
سر پر زنګون دي یادوي په نیمو شپو لیوني
د زړګي مینه مي یوازي د ښکلا سره ده
په ښکلي مخ پسې به ګرځمه تر څو لیوني
ته چي زما نه ولاړې زه یم دلته چاته پاته
په تا پسي سوم سراسر په شو ګیرو لیوني
د ژوند شپې ورځي تیرومه ستا د یاد زندان کي
تر ما بېغمه ښکاري ډېر د زولنو لیوني
زه د نیمګړي دُنیاګۍ تماشي نه پیژنم
زه کړم د هغه نازولي یار غمو لیوني
پر حق مئین دلته په کاڼو باندي ولي هر څوک
کلي کي نه لري هیڅ ځای د اوسېدو لیوني

بس دی دُعا ته ضرورت نسته جوړېږي کله
پردېس په غم کي د جانان سو د کلو لیوني

۱۳۸۵\۲\۱۳

ستم

زموږ ژبي به د ښکلو په صفت کله مړېږي
دا ښکلي په غرور او په نفرت کله مړېږي

غمجني دُنياګۍ کي په پيسو حُسن خرڅ سوی
ښکلا خلک به ستا په تجارت کله مړېږي
په يو نظر کتو مي ژړوې تر ډېره وخته
خونکاري سترګي ستا مي په زحمت کله مړېږي
ما هيره کړه خندا چي د جانان نه اقرار هير سو
انکار انکار په دې عادت کله مړېږي
چي خپله دي راوليږي زموږ د کلي خوا ته
ديدن باندي دي خلک د مالت کله مړېږي
که ژوند يوه ثانيه وي خدايه خوښه مي ښکلا ده
ښکلا سره مي زړه په محبت کله مړېږي
زما هغه وږي سترګي چي ټول عمر انتظار وې
اوس تا ته په کتو په يو ساعت کله مړېږي
خوبونه زنداني مي را پرېږدي خو اوښکي غواړي
غمونه دي جانانه په رشوت کله مړېږي

پردېسه د زړه وينو باندي هر يو غم موږ سوی
په خپل وينا ويونکي د تهمت کله مړېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فکر تال

تـــو بـــه څـــومره وفـــا کـــوي يادونـــه د اشـــنا
روان مـــي دي دژونـــد ســـره غمونـــه د اشـــنا

ژونـــدون ذره ذره دی او دُنيـــا څنګـــه ســـپېره ســـوه
چـــه نســـته پکښـــې ښـــکلي ديدنونـــه د اشـــنا
ظـــالمي زمـــانې يـــې کـــړه خنـــدا را څخـــه پټـــه
قبـــول مـــي پـــر ليمـــو وه قدمونـــه د اشـــنا
لـــوګی لـــوګی يـــې زلفـــي وې لمبـــه د مـــخ پـــه شـــان وه
بيـــا شـــمعي راتـــه وښـــوول رنګونـــه د اشـــنا
بيـــا چيغـــو د ببلتـــو ن کړمـــه لـــه خوبـــه را بيـــداره
پـــه ســـترګو کـــي مـــي مـــات ســـول تصـــويرونه د اشـــنا
ای غمـــه زه پښـــتو ن يـــم زه يـــې نـــه ســـم هيـــرولای
تـــر مرګـــه بـــه کومـــه صـــفتونه د اشـــنا

الله بـــه د ببلتـــون جنـــازه وباســـي پردېســـه
کـــه پورتـــه پـــه دُعـــا ســـوه ســـره لاســـونه د اشـــنا

۱۳۸۴\۱۰\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه کور

نــه زمــا د زړه نــه وزي نــه بــه خپــل زړه کــي ځــای را کــي
واورئ ای د دُنیــا خلکــو یــار بــه زمــا ژونــدون تبــاه کــي

یــو جانــان یــو مــي ارمــان دی یــو مــي تــار پــه تــار ګریــوان دی
یــو مــي زړه یــو پکښــې یــار دی بــل څــه نــه لــرم دُنیــا کــي
غــواړي زړه نــه ورکــوي زړه دا عجیبــه کیســه نــه ده ؟
ښــکلو ټــول تــاوانی کــړي یــو والله پــه دې ســودا کــي
توبــه نــه ځنــي کــوم خــو د قســم نــه مــي قســم دی
بیــا بــه دا ســي قســم نــه کــړم چــي وفــا ستــه پــه اشــنا کــي
نــه ګنــاه ده د غمــاز نــه د ببلتــون نــه د رقیــب ده
ستــا وعــدو کــي شــوګیر مــا تــه ســر پــر ســر بهــانې پیــدا کــي
د هجــران تــوري تیــارې دي یــاره خــدای لپــاره راســه
چــي د ژونــد لاره پیــدا کــړم ستــا د ســترګو پــه رڼــا کــي
بیــا بــه پــوه ســې چــي تــه څــوک یــې دلتــه څــومره دی ستــا قــدر
چــي د وخــت ســپیره ســیلۍ مــي درنــه ټــول عمــر جــدا کــي
زمــا ډېــر ســپیره قســمت دی هــر وخــت تــا رانــه خفــه کــړي
ســتا د شــونډو نــه مننــه چــي دي بیرتــه را پخــلا کــي

د ګیلــو نــه دي قربــان ســم زړه د زړه بــدل کــي واخلــه
نــور بــه نــه ژاړې پردېســه خپلــي اوښــکي دي کــه پــا کــي

۱۳۸۵\۵\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

د زړه آهونـــــه دي زمــــا هـــــيڅ اوريــــدلي نــــه دي
څـوک چـي يـې اوري هغـه سـتا پـه شـاني ښـکلي نـه دي

چـــي څـــو مره ژاړمـــه اشـــنا اوښـــکي مـــي مـــه پـــاکوه
نــن داســي ښــکاري چــي مــي هــيڅ درتــه ژړلــي نــه دي
ښــکلې مــنم هــر څــوک بــه ســتا د ښــکلا قــدر کــوي
بــې مــا پــه غــم دي چــا د زړه غوښــي خــوړلي نــه دي
ځکــه پــه دې وطــن کــي خلــک ګناهکــار ګڼــي مــا
هــر چــا تــه غيــرېه ورکــوم څــوک مــي وژلــي نــه دي
زمــا زړګيــه هــم يــې وران کــړې هــم اوســېږې دلتــه
افغانســـــتانه دُښـــــمنان دي پيژنـــــدلي نـــــه دي
هســـي نـــه يـــاره دغـــه نـــور ښـــکلي خفـــه ســـي رانـــه
بـه غيـر لـه تـا مـي د بـل چـا سـترګي سـتايلي نـه دي
را ځــئ چــي يــو ځــل د ســپيڅلي عشــق يادګــار تــازه کــوو
ډ يــري مــودې وســوې چــي څــوک دار تــه ختلــي نــه دي
کـه مـي کـړي مـړ بيـر تـه ژونـدی سـم خـو بيـا هـم جانانـه
وايــم چــي ســترګي دي ښايســتې دي خــو قــاتلي نــه دي

خدايــه پــردېس د داســي خلکــو نــه ډېــر لــري ســاته
چـــي مينـــه نـــه پيژنـــي غـــم کـــي زنګيـــدلي نـــه دي

۱۳۸۵\۵\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات بدل دي

پانهو د تاريخ کې د ملالي تور وربل ښکاري
اوس افسوس د هغه وطن واک لاس کې د بل ښکاري

کاشکي چې زه مړ وای يا مې داسي څوک ليدلای نه
وا وښتی له دين نه خلک وايي چې پاګل ښکاري
چاچي دُښمن و ايست د هغه نوم پر خوله نه راځي
چاچي بيرته راوستی هغه راته اتل ښکاري
څوک چې يې وړي ګټه د جګړو څخه مدام وايي
دا توري تياري د وطن برخه د ازل ښکاري
يو چې ورته لار ښيي بل هرڅه په ډاډه زړه وړي
ووايه زړګيه تا ته کوم يو سړی غل ښکاري
څوک پکښې د نوي ابادۍ نښې ليدلای سي؟
ما ته خو هر څه په کنډوالو باندي بدل ښکاري
مرګه نور مي واخله چي زه دومره درواغجن يمه
ما ويل خاوره زما ده اوس د نورو پکښې پل ښکاري
دا چې د دستار په نوم پر سرمو دی دا هيڅ نه دی
دا مو وليږي غاړو ته هم دا زموږ قاتل ښکاري
بس ناپوه ماليار مات ته مه کړه د بهار کيسې
باغ کې دي نوکر سپيرو اغزيو ته سور ګل ښکاري

چيغې د افسوس چې د پردېس د خولې نه ووتې
چا ته د غم سانديوي او چا ته به غزل ښکاري
۱۳۸۵\۲\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچې شونډې

زړونه کلک سوه نه مري څوک د چا د غمه
کنې خاوري به وای زه پخوا د غمه

چې یاري کړې د نا دان هوښیار زړګیه
خود به هیره کړې خوږه خندا د غمه
داسې ګډې وډې وایم به تر کومه
چا ته وکړم فریادونه ستا د غمه
تر خوږو خوږو خبرو دې قربان سم
کوم نن درته ترخه وینا د غمه
مرګ په خپله خوله غوښتل یوه ګناه ده
ما به هم کړې وي دا ګناه د غمه
وچې شونډې څنګه جوړې کړم خندا ته
نه یم خلاص یو شېبه اشنا د غمه
چې د کلي نه مې نه باسې صحرا ته
ګیله من به یمه خامخا د غمه

چې د ژوند غوندې وي مرګ ته مې ور پرېږدي
پردېس غواړم په دُعا وفا د غمه

۱۳۸۵\۱۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړېدلې هيله

د دُنيـــا خلکـــو د نظـــر څخـــه ايســـتلۍ يمـــه
لکـــه د تيـــرو زمـــانو د خـــاورو ځلـــی يمـــه

د ژونـــد ســـاګاني حســـابمه ولـــي مـــرګ نـــه راځـــي
نصـــيبه څنګـــه دي غمونـــو تـــه ســـپارلی يمـــه
بېلتونـــه راســـه بـــې پـــروا يـــار مـــي د کلـــي يوســـه
چـــي دی خنـــد بړي زه پـــه اوښـــکو لمبيـــدلی يمـــه
عشـــقه نـــور لاس راڅخـــه واخلـــه څـــه دي وکـــړه پـــه مـــا
هـــم خنديـــدم هـــم رپيـــدم هـــم ژړيـــدلی يمـــه
خپلـــو ســـوالونو تـــه پـــه خپلـــه ځوابونـــه وايـــم
د خپـــل يـــار غـــم کـــي داســـي حـــال تـــه رســـيدلی يمـــه
ای ليونتوبـــه بـــې وفـــا نـــه ســـې او پـــرې مـــي نـــږدې
ډېـــر ســـوم خوشـــحاله چـــي دي ځـــان ســـره منلـــی يمـــه
عـــادت پښـــتون زړه مـــي پښـــتون زمـــا وجـــدان پښـــتون دی
څـــوک چـــي مـــي نـــه غـــواړي نـــو کلـــه ورغلـــی يمـــه
اوس مـــي پـــر غرونـــو ګرځـــوي مـــدام د ســـيوري غونـــدي
چـــي د اشـــنا لمـــر غونـــدي مـــخ تـــه دريـــدلی يمـــه

ګورتـــه بـــه يوســـمه ارمـــان دي د وصـــال جانانـــه
پـــردېس تـــه نـــه راځـــې پـــه ژونـــد کـــي پوهيـــدلی يمـــه

۱۳۸۵\۱۰\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکي

بیا پر مخ سوې پریشانه زما اوښکي
دومره مه ګڼه ارزانه زما اوښکي

ستا د غم قافلې د بېري زړه ته راغلې
هر کلي یې کړې ستومانه زما اوښکي
د خپل کبر او غرور نه به لاس واخلې
که دي ولیدې جانانه زما اوښکي
دا چې ګل د یار د مخ سره سیالي کړي
ستا سیالي کوي بارانه زما اوښکي
راته لږ د خوشحالۍ لپاره پرېږده
لا دي بس نه دي خفګانه زما اوښکي
که مې یار د خپل راتللو زیری راکړي
بیا نه وینې هجرانه زما اوښکي
د دردمن زړګي دردونو بدرګه کړې
چې راغلي تر ګریوانه زما اوښکي

په سلګو سلګو بیده سومه پردېسه
وچي سوې نه سوي پښیمانه زما اوښکي

۱۳۸۵\۹\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګیر

مـــه ځـــه نـــور پـــر دغـــه لاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
ای زړګیـــــه وفـــــاداره لیونتـــــوب تـــــه دي نـــــږدې کـــــړم

د اشـــنا د دیـــدن وږې پـــه شـــوګیر بانـــدي مـــوږ نـــه ســـوې
کښـــینوې مـــي تـــر ســـهاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
بـــس دغـــه غمونـــه بـــس دي خوشـــحالۍ درکـــوای نـــه ســـي
لا نـــور ځـــه غـــوارې لـــه یـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
پـــه ســـلګونو وعـــدې نـــوري یـــې هـــم کـــړي وې رانغـــی
پرېـــږده پرېـــږده انتظـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
کلیـــوال دي راخبـــر کـــه ورتـــه کـــاني پـــه لاس ورکـــه
مـــه مـــي وژنـــه بـــې سنګســـاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
یـــو لښـــکر د رقیبـــانو پـــه مـــا هـــیڅ کـــولای نـــه ســـي
خـــو دیـــار خولـــه کـــي انکـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
بیـا مـي نـوم پـه خولـه یـاد نـه کـړې پـه مـا بـد ښـکاري ستا کلی
دا دی وځـــم دي لـــه ښـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
پـــه پښـــیمانو قـــدمونو بیرتـــه شـــاته راتـــلای نـــه ســـم
مینـــي نـــه لرمـــه چـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

تـــه د تـــورو غرونـــو هـــا خـــوا تـــه ژونـــدی او ســـې پردېســـه
زه دي غـــم کړمـــه بیمـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخې شېبې

د یار ژوند غواړمه ویره بې له تا
موږ خوشحاله یو شوګیره بې له تا

زلزلې مې پر زړه څوک نه سي را وړلای
د یار سترګو کې تاثیره بې له تا
که اشنا مې دی باچا خو هیڅ ځای نه ځي
ای زما فکره وزیره بې له تا
ته د یار د سُورکو شونډو را بهر سه
خوب مې هیڅ نه دی تعبیره بې له تا
دا د ژوند شېبې ترخې سوې نه تېرېږي
د جانان د مخ تصویره بې له تا
ټول ظلمونه مې پر سر سترګو قبول دي
خو په مینه کې تغیره بې له تا

د اُمید غوټۍ په اوښکو نه ګل کېږي
پردېس شل نه کړه تقدیره بې له تا

۱۳۸۵\۸\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ داسي نه وو

څوک به د خپل دوران اتل خو شحال ختټک جوړېږي
چي يې خبري دُښمنانو ته سبق جوړېږي

پښتوا د کلي مشرانو روغه جوړه کول
اوس که جګړه وي نو د لاسه د ملک جوړېږي
يارانو راسئ نوی رنګ نوی انداز وګورئ
نن په جامو کي د انجلۍ په شان هلک جوړېږي
خدايه زه داسي آبادي وطن کي نه غواړمه
چي هديرو باندي مارکيټ د يو احمق جوړېږي
د نورو ژوند ته اسانتيا وي برا بري سولې
موږ ته بمونه بس د يو بل په کومک جوړېږي
دُښمنه څومره چي دي وس وي نن مي وزوروه
سبا به زما لاسونه ستا خولې ته چنګک جوړېږي
چي لاس وهنه د شيطان ګاونډي نه وي پکښې
په يوه کور کي د پښتون سره تاجک جوړېږي
خبري ډېري سر يې يو دی که وه داسي حالات
زما او ستا د کلي منځ کي به اټک جوړېږي
ولي مو توري د دُښمن په ځيګر ښخي نه کړې؟
ولي مو غاړي بيا نيم ميتر په خامک جوړېږ؟

پردېسه چپ او سيزه دې وطن کي هيڅ مه وايه
په ورور دي وژني ورته اوس نوی ټوپک جوړېږي

۱۳۸۴\۱۱\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانتیا

دا هجران دی که وصال دی نه پوهیږم
تن خفه زړه مي خوشحال دی نه پوهیږم

چي مي ټول عمر زړګی پکښي بندي سو
دا يې زلفې دي که جال دی نه پوهیږم
زموږ د کلي کوڅې اور واخیست لمبه سوه
که پر سر د یار سور شال دی نه پوهیږم
ټوله شپه ورپسې ژاړم چي را یاد سي
دا مي حال دا مي احوال دی نه پوهیږم
جانان ولي د رقیب د غاړي هار سو
زما خو جار ترې سر او مال دی نه پوهیږم
دا د غم شپې د هر چا پر زړه تم سي
که پر ما یو ساعت کال دی نه پوهیږم
یاره نن راته صفا خبره وکه
زما لپاره دي څه خیال دی نه پوهیږم

ځان مي ته يې زړه مي ته يې ای پردېسه
بیا دي ولي رقیب سیال دی نه پوهیږم

۱۳۸۴\۱۲\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیروتنه

ستا خبري د اوبو پر مخ لیکل دي
ستا وعدې عبث وختونه تیرول دي

نه بلبل سوې نه سور ګل او نه اغزی سوې
یاره ګران دي عادتونه پیژندل دي
د هغې ورځې نه پس درنه توبه کړم
چې رقیب سره ولاړه وې خندل دي
تا تې درکړه خوشحالي خو زه ژړېږم
ویشل سوي برخې تې تولي د ازل دي
همېشه به وم ژوندی په انتظار کې
بس درځم درځم هر وخت راته ویل دي
زمونږ جونګړي تې یو شپه را ولـه خدایه !
ښکلي د ښکلي محل وه د محل دي
د ګل رنګه هلمند دي جانان د پاره
ما پرېښي ښکلي ټوله د کابل دي

پردېس ځکه د اشنا نه پردی سوی
اوس خبري د یاری په مُبایل دي

۱۳۸۴\۱۲\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه او ځان

هر چا نه لري او سو زړه را نه غوښتنه وکړه
تنها به نه تېرېږي ژوند ما ترې پوښتنه وکړه

یا به یو دواړه ملامت یا بې ګناه یو دواړه
ما به هیڅ نه هیروی تا چې یې ستاینه وکړه
زه یې پخوا لا پرهرونو باندي موړ ساتلم
خو دا دی ستا سره یې اوس د خولګۍ ژمنه وکړه
اوس به پر یار سي را خپاره د حیرا نتیا رنګونه
ستا د ژړ رنګ زما د پرهر که یې لیدنه وکړه
څومره نادان وې زه دي پرېښوولم د یار سترګو ته
چا چې ویشتلي ګوره چا یې درملنه وکړه
هغه خندا چې اننګو کې جوړول ډولونه
زه خو یې وړی ومه تا مې پلټنه وکړه
غنچه د ګلو مې په لاس کې انتظار یې کوم
راسره بیا جانان یوه وعده اغزنه وکړه
د رقیب مخ ته دي راوکتل په ډېره مینه
یاره دا ستا د شوخ نظر نه مې مننه وکړه

لیک یې راغلی دی که خدای کول پردېس به راسي
ډېر سره ګران یو زما په یاد یې دا لیکنه وکړه

١٣٨٥\٢\١٩

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات

د دیدن لاره بندوي ډېر مشکلات راکوي
د چا ګناه نه ده پرهر زړه ته حالات راکوي

د عشق بیمار یم طبیبان سول د بېلتون ملګري
د خوب خندا نه یې پرهیزکړمه غم زیات راکوي
د اشنا حُسن ورځ په ورځ زیاتېږي خوار نصیبه
کله بې ما ته د بوسې په نوم زکات راکوي
زه د بېلتون شپو کي لیکم ورته د زړه خبري
ځواب رټلی یار پر وخت د ملاقات راکوي
لکه چي زما سره تر عمره اوسیدل یې خوښ دي
یاره یادونه دي غیږ داسي په احتیاط راکوي
تا به په ژوند وي جدا کړي څو بېوسه زړونه
بېلتونه یار به زیری نن ستا د وفات راکوي
سترګي دي نه دي د هلمند سیند دی څپې نظر دي
ما ډوبوي مسکا د شونډو دي نجات راکوي

ځکه پردېس په خپل وطن کي لا پردېس اوسېږم
زموږ هر څه مفت غواړي خپل هر څه په خیرات راکوي

۱۳۸۵\۲\۲۸
لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني پت

ولـــــې رانغلـــــې صـــــنمه لا تـــــر اوســـــه
د راتلـــو دي يـــم پـــه طمعـــه لا تـــر اوســـه

ســر او مــال مــي تــر قربــان ســه چــي هــر ځــای وي
پـــت د مينـــــي يـــــې پالمـــــه لا تـــــر اوســـــه
د جانــــان ســــره راځـــــې ورســـــره ځـــــې نـــــه
غمـــــه پاتـــــه ســـــوې بـــــې غمـــــه لا تـــــر اوســـــه
پـــه زړه کلـــک دی ځـــواب نـــه ســـي رالیـــږلای
چـــي هـــر لیـــک ورتـــه لیکمـــه لا تـــر اوســـه
یـــار چـــي تللـــی دی دا ځـــو کلونـــه تېـــر ســـول
خـــوب مـــي نـــه ســـته ای عالمـــه لا تـــر اوســـه
پرهرونـــــه مـــــــي د زړه پـــــــر زیاتېـــــدو دي
نـــا خبـــره يـــې ملهمـــه لا تـــر اوســـه
چـــي ژونـــدی يـــم مهربـــان بـــه درتـــه وايـــم
مـــړ دي نـــه يـــم د ســـتمه لا تـــر اوســـه

د پـــردېس وران کلـــی ځـــومره پـــر مـــا ګـــران دی
پـــه ورځ ځـــو ځلـــه ورځمـــه لا تـــر اوســـه

۱۳۸۵\۷\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

اختـــره راتــه يــاد کــه تيــر زمــان د مــا شــوم تــوب
زمــورې خــوار کلــي تــه راولــه يــاران د ماشــوم تــوب

خــو کاشــکي دي واى ځــان ســره هغــه شــپېږ راوړي
پــه هــر ســاعت مــي کــړى دى ارمــان د ماشــوم تــوب
دا خلــک دي بــې درده يــو او بــل پــه کــانو ولــي
پــر مــورږ يــې هــم کورونــه کړلــه وران د ماشــوم تــوب
يو ته يې خوشحالي راوړې نور هري خوا ته غم دى کيسه که
درتـــه وکـــړي هـــر افغـــان د ماشـــوم تـــوب
آخيــر بــه مايوســي ورتــه اختــر کــي غيــرږه ورکــي
چــي قــدر نــه کــړي زمــا غونــدي انســان د ماشــوم تــوب
چــي اوس دي پــه جرګــو اشــنا تــر کلــي راتــلاى نــه ســي
زړګيــه هغــه ژونــد وو پــر جهـــان د ماشـــوم تـــوب
اختـــره زه بخښـــنه غـــواړم ډ پـــر يمـــه بـــې وســـه
لمــانځلاى چــي دي نــه ســمه پــه شــان د ماشــوم تــوب
کــه زړه مــي ورکــى څــه پــروا کــړي بيــر تــه بــه يــې راوړي
مـــا هـــم يادګـــار ســـاتلى د جانـــان د ماشـــوم تـــوب

چــا ښــکلي جــامې وا غوســتې څــوک چــا تــه انتظــار کــړي
زه ليکمـــه پـــردېس يـــار تـــه بيـــان د ماشـــوم تـــوب

۱۳۸۵\۸\۱۱

کوچنى اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخطار

لاسونه به رقیبه ستا ګریوان ته رسوم
کیسه درسره اوس د جنګ میدان ته رسوم

پښتون غرور مې مات کړه ټول د صبر زندانونه
ځان ستا پر سر د عمر قید زندان ته رسوم
یوازې یې غمونه شوګیرې زما حق نه دی
اعلان د بغاوت مې نن اسمان ته رسوم
د سر او مال نه تیریم هیڅ پروا د رقیب نه کړم
دا یو اواز د زړه مې خپل جانان ته رسوم
زه داسې ژوندون نه غواړم چې یار وي ستا په څنګ کې
ځان مرګ ته رسومه او مرګ ځان ته رسوم
دا ډېره خاموشي مې بې ننګي ګڼلای نه سې
یقین به دې په دې لار کې ګمان ته رسوم
ښکارېږمه کامیابه د رقیب مقابله کې
ډیوه دې ده سپین مخ شپو د هجران ته رسوم

په نیمه خو پوه نه سوې اوس پوره خبره واوره
خولګۍ به د پردېس د زړه ارمان ته رسوم

۱۳۸۲\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼي زړه

مخ په شبنم مېنځي بل کار نه کوي
ګله ګلونه خو سينګار نه کوي

ازلي حُسن دي زياتی کړی دی
مهرباني چي پر ما خوار نه کوي

به غير له تا په دې دُنيا کي بل څوک
په زړېدو مي افتخار نه کوي

څوک چي د ګل خو شبويي نه پېژني
هغه پسرلي ته انتظار نه کوي

تل هغه زړه د غم نه پټ او سېږي
د پټي ميني چي اظهار نه کوي

زه ليوني وم درته وم ويل
چي بې له تا مي زړه قرار نه کوي

چي پکښي ستا دا ښکلي سترګي نه وي
مزه دا کلی او دا ښار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لاسونه مې اغزو سوري کړل
بیا هم د ګل غخه انکار نه کوي

مور ورته ستوري د اسمان حسابو
ښکلي د خپلو وعدو شمار نه کوي

د کاڼي زړه سره مې مینه کړې
خدای دي زما مرګ په سنګسار نه کوي

په قدمو کې ورته زړه ایږدمه
اشنا راتله په دغه لار نه کوي

پردېس دوران د لیونتوب تیر کړی
نور به په ښکلو اعتبار نه کوي

۱۳۸۴\۱۱\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر وختونه

څه دوران د لیونتوب وو څه خواږه وختونه تېرسول
چي له هر څه بې پروا وو اوس غمونه راته ډېر سول

نا خبره د خپل ځان وم چي ماشوم وم لیونی وم
نه د چا د زړه ګلاب نه د چا سترګو کي اغزی وم

نه مي غوښتل د چا بده نه په بد مي څوک خوشحال وه
نه ځواب د چا غلط وو نه غلطه لار د سوال وه

نه د چا په انتظار کي مي ثانیې وې حسابلي
نه مي دوې بې ګناه سترګي د چا غم وې ژړولي

د آزاد ژوندون خاوند وم د چا غم راسره نه وو
پوه د شپو ورځو په خوند وم چي صنم راسره نه وو

چي زړګي ته مي دوو سترګو د جانان لاره پیدا کړه
زما اوښکو په کوځو کي د ګریوان لاره پیدا کړه

د وصال په خوب موړ نه سوم سهار نه وو بېلتون راغی
خندا ولاړه اشنا ولاړی تریخ ساعت د ژوندون راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دیدن ټول اُمیدونه مې د زړه څخه بهر سوه
ټوله خلک په ظلمونو د بې ننګه یار خبر سوه

بس د ژوند پرلویه دښته به دي پرېږدي په غمو کې
ما ته نه ښکاري یارانو حوصله د ښکلو زړو کې

ستا په کلي کې مې تیر کړله کلونه ته رانغلې
لا هم هلته وم جانانه تر پرونه ته رانغلې

تا راکړی لویه خدایه دې دُنیا کې امانت ژوند
د نفرت نه مې نفرت دی تیروم په محبت ژوند

د هر غم زور مې لیدلی ګرانه ستا په یارانه کې
ته خو شحال اوسې جانانه دا د غم په زمانه کې

هم یم میني سوځولی هم په میني کې لمبې دي
هم ګُمان یې پر ایمان کړم چې د میني یې توبې دي

ما پر بدو کړي ښه دي ځکه نن مې قدر نسته
هم جانان رانه خفه دی هم د زړه مې صبر نسته

اشنا ښکلی دی د رنګه چا ویل چې ملامت دی
پر وعدو چې وفا نه کړي دا د هر ښکلي عادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه څــوک چـــي زمــا ځــان وو هغــه هیرکــړم د ځــان هیــر یــم
ژونــد د غــم کــوهي کــي تیرســو د خوښــې د کــاروان هیــر یــم

ورځ تــر بلـــي غمجـــن کیـــږم دا د غــم پـــه دُنیـــاګۍ کـــي
لویــه خدایــه د هــر ښــکلي نظــر مــات تــه مــي لــوګی کــي

۱۳۸۵\۳\۱۵

تمنا

ښــکلې راســه چــي دي ښــکل کــړم ښــکلول دي ګنــاه نــه ده
لـــږ مـــي زړه تـــه رانـــږدې ســـه خپلـــول دي ګنـــاه نـــه د ه

مــا تــه مــه وایــه چــي څــوک یــې زمــا د مینــي قــدر وکــه
پــــه دیـــدن پســـې دي مرمــــه راتــــه وایـــې صــبر وکـــه

لـــږ خــو ځــان تــه فکــر وکــه بــې وفــا وخــت بــې وفــا دی
تیــر وخــت بیرتــه نــه را ګرځــي دا عــادت یــې لکــه ســتا دی

یــاره داســي وخــت بــه راسـي تــا بــه هــم زماپــه شــان کــي
لکــه زه چــي حیــران ښــکارم تــا بــه هــم داســي حیــران کــي

دا حــالات دي زمــوږ وطــن کــي هــر څــوک ډېــر کــوي ظلمونــه
خـــزان ورژول ســـتا پـــه شـــان تنکـــي تنکـــي ګلونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه لاسونه چې د نازه د چا غاړې ته امېل سي
د ظالم په لاس هغه سينه ګولو باندې غلبېل سي

اوس ته وو ايه جانانه ظلم ښه دی او که مينه
مينه نه مني هيڅکله چې سي توې د انسان وينه

خنديدلې له اوله خوا اخيردې ليوني کړم
په نازونو چې دې خپل کړم په غرور چې دې پردی کړم

ياره عمر د ګل لنډ دی د بهار موسم به تير سي
پټه مينه ساتې ولې د اظهار موسم به تير سي

پر هغه تصوير مئين يې چې هنداره کې ځان ګورې
ای نادانه يو ځل راسه که مې خيرې ګريوان ګورې

اجازه راکه جانانه چې دې ښکلې مخ ته ګورم
يا به نه يې يا به نه يم خپل نيمګړي بخت ته ګوروم

رانه وساته نن پټه دغه ښکلې خولګې تانده
د خپل حُسن په دوران کې پر تار تار ګريوان مې خانده

ته ظالم د وخت په شان يې ته بهار راخخه ساته
ته خولګې راخخه ساته ته اقرار راخخه ساته

۱۳۸۵\۴\۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای په امان

جانان په کلي کې پاتېږي خو موږ کډه کوو
کله یې زړه رانه صبرېږي خو موږ کډه کوو

خدایه ګناه مې څه ده ځم د ګلستان وطن نه
د پسرلي وږمه لګېږي خو موږ کډه کوو

ژوندي مو وینو ته دي تږي مړه هم هیڅ نه وایي
ظالم خوشحاله دی خندېږي خو موږ کډه کوو

د بېوسي نه راته ځان ډېر ملامت ښکاره سو
چې زما ورونه وژل کېږي خو موږ کډه کوو

جانانه مه ژاړه قسمت د یو او بل نه بېل کړو
پر تا به سرې لمبې بلېږي خو موږ کډه کوو

ورک دي ژوندون سي مرګ تر ښه دی خو چې دلته مړ سم
مړه سوه ځوانان پیغلې ژړېږي خو موږ کډه کوو

مخ رانه واړوه چې سترګي دي سي هیري رانه
مینه دي ورځ په ورځ زیاتېږي خو موږ کډه کوو

الله خبر دی زه به چیري مزدوري کومه
اوس راته هیڅ نه معلومېږي خو موږ کډه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایـــه قیامـــت نـــه دی اســـمان هـــم نړیـــدلی نـــه دی
ســـتوري هـــم هغســـې رپېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

د خـــدای پـــه امـــان تـــا هـــم د زړونـــو پـــر مالـــک ســـپارمه
وګـــوره اوښـــکي مـــي بهېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

کلـــه نـــا کلـــه د پـــردېس مـــزار تـــه پورتـــه کـــه لاس
یـــوه شـــېبه مـــي نـــه هیرېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

۱۳۸۵\۵\۱۴

ښکلی ځوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــوږ پـــه کلـــي کـــي يـــو وخـــت يـــو ښـــکلی ځـــوان وو
د هـــر چـــا د ســـترګو تـــور پـــر هـــر چـــا ګـــران وو

کليـــــوال يـــــې پـــــه مجلـــــس نـــــه مړېدلـــــه
ښـــه يـــې خـــوی وو او ســـپېڅلی مســـلمان وو

هـــره ورځ د خنـــدا ډکـــه خولـــه بـــه راغـــی
هـــر ســـړی يـــې ښـــو اخـــلاق تـــه حيـــران وو

نـــه يـــې کـــړی د يـــوه غيبـــت وو بـــل تـــه
نـــه خوشـــحال د کليوالـــو پـــه تـــاوان وو

چـــي د ده پـــه شـــان ځـــو نـــور ځوانـــان پيـــدا ســـي
بـــس همـــدا مـــې د ماشـــوم زړګـــي ارمـــان وو

هـــر ســـاعت بـــې د الله شـــکر ادا کـــی
چـــي ببغمـــه چـــي ژونـــدی پـــر دې جهـــان وو

فريـــادوني لـــه نيســـتۍ څخـــه ګـــوَلـــه
هـــيڅ پيســـې ور ســـره نـــه وې پريشـــان وو

د خـــدای ورکـــړه ده ځـــوان ډېـــر دولـــت پيـــدا کـــی
د خپـــل بـــس مـــوټر پـــه خپلـــه مـــوټروان وو

د پيســـو ســـره يـــې مينـــه ســـو لـــه زياتـــه
ځينـــې هيـــر هغـــه د لـــوړې تيـــر زمـــان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلدېينګونې د لمر وړانګو بربښَوَله
اول نه خو بيا زمونږ د کلي خان وو

تجارت يې د انسان د وينو زده کی
افغان بې قتلول خپله افغان وو

ورسره کبر غرور سو له ملګري
هر سړی يې پر دوستۍ باندي پښيمان وو

يوه ورځ زمونږ پر کلي زلزله سوه
نور ولاړ وه د ده ښکلی بلدېينګ وران وو

بيا ته را وستی الله هغه حالت پري
وخت که هر څومره په منده تري روان وو

بيا ته ختمه سوه خاني مسکيني راغله
بيا ته هغسي عاجزه هغه ځوان وو

نه يې وکی سخاوت نه خيراتونه
خدای چي کړی په ده باندي امتحان وو

داخل څوک د مجلس نه لري څه وکړي
په فکرونو کي وو ډوب په غم د ځان وو

خدای پټ کړی دی عزت په عاجزۍ کي
د دي وروسته دا د ځوان پر خوله اعلان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنـــــده ســـــره لـــــويي څـــــومره بـــــد كـــــار دی
دا زمـــــا ماشـــــوم زړګـــــی څـــــومره نـــــادان وو

د پيســـــو مينـــــي كـــــړه لاړ راڅخـــــه وركـــــه
لـــــوَړَه مڅكـــــه مـــــي ليـــــده كښـــــته اســـــمان وو

څـــــو كلونـــــه تـــــر غرمـــــې پـــــوري بيـــــده وم
رانـــــه هيـــــر وخـــــت د لمانځـــــه او د اذان وو

دا بـــــه حـــــال وي همېشـــــه د كبرجنـــــو
دا چـــــي هـــــر څـــــه وســـــول امـــــر د ســـــبحان وو

د آزاد ژونـــــدون پـــــه قـــــدر چـــــي پـــــوه نـــــه ســـــو
اوس جهـــــان ورتـــــه وړوكـــــی يـــــو زنـــــدان وو

خدايـــــه ســـــتا تـــــر باچـــــاهي پـــــردېس قربـــــان كـــــړې
نـــــن مـــــي وليـــــدی د ژرنـــــدي آســـــېوان وو

۱۳۸۵\۴\۲۸

ژوند تيرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بهــــار پســــې مــــدام وي خــــزان داســــي
چــــي راځــــي دُنيــــا تــــه وي بــــه روان داســــي

پــــر هــــر حــــال بانــــدي مــــي شــــکر دی خاونــــده
لکــــه تللــــی چــــي وو راغــــی جانــــان داســــي

دلتــــه ګــــل وو خــــو اوس نســــته کــــه دي يــــاد وي
ســــتا بــــه هــــم تيــــر ســــي د حُســــن دوران داســــي

چــــي غلطــــي ارادې ورســــره نــــه وي
ســــره يوځــــای دي وي دوه مئينــــان داســــي

لکــــه کــــوم عــــادل باچــــا چــــي پــــر تخــــت کښېني
ســــتا تصــــوير مــــي د زړه کــــور کــــی ودان داســــي

لاس پــــه لاس د رقيبــــانو مــــخ تــــه ګرځــــي
څــــومره خونــــد کــــوي ســــپېځلي يــــاران داســــي

پــــه ســــيالۍ کــــي د رقيــــب چــــي دي کاميــــاب کــــړم
همېشــــه اوســــې کاميــــاب پــــر جهــــان داســــي

يــــم حيــــران ســــتا پــــه زړه کــــي ځنګــــه زړه دی
نــــه دی کلــــک کــــاڼي اشــــنا د بيابــــان داســــي

چــــي خفــــه نــــه ســــې رويبــــاره يــــار تــــه وکــــه
ســــلام داســــي کــــلام داســــي بيــــان داســــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیـــدن راوړه کـــه مـــي ســـر ځـــي پـــروا نســـته
زه د میـنـــــي غــــــواړم ګټـــــه تـــــاوان داســــي

ســــتا د مـــــخ ښـــــکلول زمــــا د زړه ارمـــــان وو
ســـتا د زړه دي خـــداى پـــوره کـــړي ارمـــان داســـي

چـــي یـــي تـــل خنـــدا پـــه مـــوړ پـــوري کولـــه
ژړیـــــــدلي دي هغـــــــه رقیبـــــــان داســــــي

زمـــا نـــه رنـــګ د اوښـــکو هیـــر ســـو خوشـــحالیږه
نـــن مـــي وویـــل زړګـــي تـــه ګریـــوان داســـي

ملامـــــت نـــــه دى بلبـــــل چـــــي پـــــر مئـــــین دى
وي کـــتې مـــتې لکـــه ســـتا شـــونډي ګـــلان داســـي

مـــا تـــه ښـــکاري یـــاره دواړه لیـــوني ســـوه
چـــي پـــه منـــډه ســـوه بېلتـــون او هجـــران داســـي

د ښـــو پـــه غشـــو ویشـــتى دي پـــر زړه یـــم
خـــداى دي مـــه کـــړه پـــر بـــل چـــا مهربـــان داســـي

شـــبنم مـــخ مېنځـــي د ګـــل خـــو ځـــان تـــر جـــار کـــي
د پـــردېس ژونـــد دي تـــر تـــا ســـي قربـــان داســـي

۱۳۸۵\۴\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وربل سیوری

خوب مې لیدی چې بید ېدم ستا د وربل سیوري ته
ما ویل غرمه به تېروم ستا د وربل سیوري ته

که اجازه دي وي یو تار دي له وربله اخلم
د زړه پرهر به پرې ګنډم ستا د وربل سیوري ته

یو کال بېلتون او هجران د واړه راپسې ګرځیدل
په شان د خال به پټېدم ستا د وربل سیوري ته

د خدای لپاره راته مه وایه چې بیرته ولاړ سه
نه غواړم ژوند مرګ قبلوم ستا د وربل سیوري ته

ښکاري دُعا مې سوه قبوله د خدای در کې اشنا
ځکه خو نه سي را تلای غم ستا د وربل سیور ته

لکه چې څوک تر وني لاندي وخوري باغ کي میوه
ستا په خولګۍ نه مړېدم ستا د وربل سیوري ته

د خواږه خوبه چا را وینښ کړمه ډېر ظلم وسو
داسې ارام چې اوسېدم ستا د وربل سیوري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتـــون ســـزا د هغـــه جـــرم مـــا تـــه اوس راکـــوي
زه چـــي ماشـــوم وم لوبېـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

بيـــا د حـــالاتو پـــر زړه بـــل کـــه د غـــم ســـره اورونـــه
يـــو ځـــل مـــي بيـــا پربـــږده صـــنم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

هغـــه وخـــت ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي هـــر ســـر ليـــک وو مينـــه
مـــا چـــي لوســـتل پـــه پوهيـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

زه د پـــردېس ژونـــدون ترخـــې خـــاطرې يـــاد کـــي لـــرم
يـــو وخـــت بـــه ټـــولي هيـــروم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولګۍ

پــه تــول ژونــد یــو ه شــېبه بــه مــي هیــر نــه ســي
یــاره ســتا مــړاوي کاتــه بــه مــي هیــر نــه ســي

کــه پــه ســرو ســترګو ژړا درپســي وکــړم
پــه ســرو شــونډو خند بــده بــه مــي هیــر نــه ســي

زه دي خپــل کلــي تــه ولــي رابللــم
اوس تــر مرګــه دا کوڅــه بــه مــي هیــر نــه ســي

چــي وصــال کــي دي هجــران رابانــدي راوســت
ای جانانــه هغــه شــپه بــه مــي هیــر نــه ســي

زمــا د زړه غوښــي پــر بــل چــا پېــرزو نــه وي
ســتا ظلمونــه راســره بــه مــي هیــر نــه ســي

د بــري شــپې بــې پــه یــادونو کــي ســبا کــړم
یــار د نــاز پــه خــوب بیــده بــه مــي هیــر نــه ســي

اول مینــه بیــا رتلــی ځــواب راغــی
دا بــه هیــر کړمــه هغــه بــه مــي هیــر نــه ســي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکـــو نـــوره يـــاري نـــه کـــوم د ښــــکلو
خپـــل زخمي زخمـــي ســـينه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

پـــــر زخمونـــو د ملهـــم پـــر ځـــای ږدي مالګـــه
د يـــار رحـــم حوصـــله بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

د رقيــــب زړه يــــــې ســــوځلی وو بـــــې اوره
زړه راکښـــونکې اشـــاره بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

پرېـــږده مـــا چـــي د فکرونـــو پـــه تـــال زانګـــم
بـــس پـــه هيڅـــه بهانـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

قســـمونه يـــې د مـــخ ليـــدو تـــه مـــات ســـول
پـــه توبـــه توبـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

ملامتـــه يـــم پردېســـه خـــولګۍ واخلـــه
بيـــا پـــه مينـــه کـــي ناغـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

۱۳۸۵\۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اشنا پسرلی

هـــــر کلـــــه راســـــې پـــــه خنـــــدا پســـــرليه
پـــــر وعـــــده ټينـــــګ او بـــــا وفـــــا پســـــرليه

ســـــتا د راتلـــــو پـــــه انتظـــــار انتظـــــار
غمجنـــــي شـــــپې مـــــو کـــــړې ســـــبا پســـــرليه

د ديـــــدن زيـــــرى يـــــې خـــــوږ منـــــو زړوتـــــه
تـــــل دي ملګـــــرې وي ښـــــکلا پســـــرليه

خـــــوږ پـــــر افســـــوس ســـــتا پـــــه راتلـــــو راڅخـــــه
اشـــــنا د ژونـــــد لارکـــــړه جـــــلا پســـــرليه

ښـــــکلو ګلونـــــو تـــــه دي نـــــه ګورمـــــه
د ښـــــکلو مينـــــې کـــــړم تبـــــاه پســـــرليه

مـــــا کـــــړل رنګـــــين پـــــه اســـــويلو غمونـــــه
تـــــا کـــــړل رنګينـــــه دا دُنيـــــا پســـــرليه

خپـــــل دي ګلونـــــو تـــــه شـــــبنم راوســـــتى
زمـــــا دي ســـــترګو تـــــه ژړا پســـــرليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتــــه ښـــــکاريږي بـــــې اجلـــــه مرګـــــی
چـــي بـــې اشـــــنا راغلـــې پـــر مـــا پســـــرليه

راســـره يـــــې نســـــته د ليـــــدلو طاقـــــت
د ګـــــل پـــــر شـــــونډو د مســـــکا پســـــرليه

جانــــان خفـــه ســــو تــــه هــــم مـــــخ واړوه
ښــــه يـــــم تنهــــا تنهــــا پســـــرليه

رنګونــــه تـــول دي زمـــا د يـــار پـــه شـــان دي
هســــــي نـــــه کـــــړې دي وي غـــــلا پســـــرليه

يـــــو څــــو ســــپېڅلي ارمانونــــــه د زړه
ســـو لـــه نيمګـــړي نيمـــه خـــوا پســـر ليـــه

زمــــا ســــلام ســــتا د ګلونـــــو غونـــــدي
وايـــــه پـــــر کلــــــي د اشـــــنا پســـــرليه

د يــــار ســــتم کـــــه وو پـــــرد ېس وژلـــــی
قبــــر تـــــه راســـــه خامخـــــا پســـــرليه

۱۳۸۵\۱\۱۲

څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهيږم دا سي کتل څه مانا
وار په وار مي خوا ته راتلل څه مانا

مينه چي دي درې ورځي دوام نه کړي
ښکلې ناز ادا دي اول څه مانا

زړه نه چي مي خپل زړګی ساتې لري
يار دي يمه يار دا ويل څه مانا

ياره کوم رواج د محبت دی دا
يو ځل رابلل بيا رټل څه مانا

زما په مخ کي نه سو شرمينده رقيب
لاس کي چي دي راکی دا ګل څه مانا

سترګي چي دي توري ازلي دي نو
بيا پرې د کجل لګول څه مانا

زه وايم چي خوب تر تا قربان کړمه
خوب کي دي جانانه ليدل څه مانا

ټوله زغم مي صبر رانه وخوړی
صبر څه دی دا ژړيدل څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند څه دی زما لپاره غم دی غم
غم کې د انسان او سیدل څه مانا

خوله کې د اشنا چې ترنم نه سو
مه لیکه پردېسه غزل څه مانا

۱۳۸۵\۲\۱۱

ځوانیمرګ خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خړ خېبر خړي درې خاطر ته
وایم سلام روح د مصري خاطر ته

د بې وفا صنم جفا وژلی
ژوند یې هم وو ذرې خاطر ته

الهي دا ځل مې دُعا قبول کړې
چې سي رڼا توري تیارې خاطر ته

د سرو ګلونو رنګ به هیر وو ځیني
یار چې بې شونډي کړلې سرې خاطر ته

چې په هر شعر کې یې ستاینه کړې
ورکړی غم هغې څېرې خاطر ته

د خېبر ټوله سپلني لوګی سول
ښکاري چا زلفې کړې خپرې خاطر ته

مرور وخت ورسره نه سو پخلا
وې په نصیب کې شوګیرې خاطر ته

نظر یې ګل وو زړه وو ګل ورسره
خزان نیولې وې ارې خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــي يـــې پـــه ژونـــد خبـــر تـــه نـــه راتللـــې
مـــړ ســـو دُعـــا کـــړې کـــه ښـــیرې خاطرتـــه

ډېـــر دومـــره ډېـــر ســـتا د ظلونـــو پـــه شـــان
ګـــلان پـــر قبـــر بـــه کـــړې خـــاطر تـــه

مـــا یـــې لا ښـــکلی مـــخ لیـــدلی نـــه وو
ښـــه راغلـــی وویـــل هـــدیرې خاطرتـــه

ورتـــه دُعـــا کـــړه دپـــردېس زړګیـــه
کـــه د ویلـــو څـــه لـــرې خاطرتـــه

۱۳۸۵\۲\۳۰
دا شعر ارواح ښاد خاطر افريدي او د هغه اشنا ته ډالی سوی دی

څه وو ایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتــه مــو ســندري پــه ســلګو بانــدي بــدلي ســوې
دلتــه خوشــحالۍ وې پــه غمــو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــه ډېــري پيغلــي کونــډي ســوي دي د پــلار پــر کــور
دلتــــه پښــــتنې وې ليونــــو بانــــدي بــــدلي ســــوې

دلتــه تــاريخي اثــار هــر چــا تــر وســه لــوټ کړلــه
دلتــه کــلا ګــاني پــه مورچــو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــه مشــران د يــو او بــل پــه ســيالۍ ظلــم کــړي
دلتــه د چــا اوښــکي بــارانو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــه چــي يــي قــدر د پښــتو او صــداقت کــړی
دلتــه يــي ســيني پــه غلبېلــو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــه هــر څــه وســول ټــول جهــان يــي تماشــه وکــړه
دلتــه ســري ډولــۍ پــه جنــازو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــــه خــــو د لمرځلانــــده مــــخ لوګيــــو ونيــــوی
دلتــه ســپيني ورځــي تــورو شــپو بانــدي بــدلي ســوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه د ورور وينـــي د خـــور اوښـــکي بهيـــدلي دي
دلتـــه مـــو بـــاغچي پـــه هـــديرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مـــي خپـــل ورور لاســـونه وتـــړل پرديـــو تـــه
دلتـــه جـــذبې د زړه ګيلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه بـــه يـــو لويـــه تجربـــه راســـي د تيـــر پـــه شـــان
دلتـــه کـــه بيـــا چيغـــي پـــه ټپـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه پـــردي ويـــنم رانـــه ورک پـــرديس خوبونـــه ســـول
دلتـــه مـــي شـــپې ټـــولي شـــوګيرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

۱۳۸۵\۳\۲۴

زما برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپـــــل قســــــمت راتــــــه کرلــــــي ټــــول غمونـــــــه
پــــــه مجبــــور زړه مــــــي منلــــــي ټــــول غمونـــــــه

زمـــا پـــه شــان يــې بــل ځــوک دومــره قــدر نــه کــړي
بـــــل ځــــای نـــــه ځــــي پوهيـــــدلي ټــــول غمونـــــــه

ســـــتا پـــــه لاس مـــــي د ارمـــــان جنـــــازه باســـــي
ســـــتا لـــــه خـــــوا خخـــــه راغلـــــي ټــــول غمونـــــــه

مـــــا ســـــودا ورســــــره کــــــړې زړه پــــــه زړه وه
جانـــــان راکـــــړل د خپـــــل کلـــــي ټــــول غمونـــــــه

يـــو پــــر مـــــخ مـــــي د رڼـــو اوښـــکو بـــاران دی
بـــــل پــــــر زړه مــــــي وريــــــدلي ټــــول غمونـــــــه

دا د کـــــاڼي غونـــــدي زړه تـــــه دي حيـــــران يـــــم
غمګـــــين نـــــه ســـــو ځينـــــي تللـــــي ټــــول غمونـــــــه

نـــــن مـــــي ولوســــــتله ســـــتا د مـــــخ کتـــــاب کـــــي
خوشــــــحالي نســــــته ليکلــــــي ټــــول غمونـــــــه

کــــړم ګُمـــــان چـــــي ليـــــونی بـــــه رانـــــه جـــــوړ کـــــړي
د زړه کـــــور کـــــي مـــــي ســـــاتلي ټــــول غمونـــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر سرو شونډو خندا د خدایه غواړم
زما په برخه رسیدلي ټول غمونه

اسویلي ورته وړمه د پسرلي سوه
د زړه بڼ کي غوړېدلي ټول غمونه

راسه خدای د پاره ځان سره یې یوسه
ما تې مه پرېږده ای ښکلې ټول غمونه

یا غمونه قاتلان د اُمید نه وای
یا وای ستا کتو وژلي ټول غمونه

یا مي ستا سترګي لیدلي نه وای یاره
یا مي نه وایې لیدلي ټول غمونه

یا مي اور د محبت په زړه کي نه وای
یا پکښې وای سوځیدلي ټول غمونه

یا کوخه کي دي اثر دی چي درځمه
یا سول ما باندي غښتلي ټول غمونه

یا د ښکلو مینه ډکه ده له غمه
یا یې ما ته رابخښلي ټول غمونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صـــــداقت لـــــره ســــزا ســـــته خبـــــر نـــــه وم
محبـــــت ســــــره تړلـــــي تـــــول غمونـــــه

پـــر تـــار تـــار ګريـــوان مـــي مـــه خانـــده جانانـــه
خيـــر کـــه ســـتا نـــه کوچيـــدلي تـــول غمونـــه

ای ظالمـــه پـــر دېس ځنګـــه درنـــه هيـــر ســـوو
ســـتا پـــه غـــم يـــې پيژنـــدلي تـــول غمونـــه

۱۳۸۴\۱۱\۲۰

تګ ګاونډی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوستۍ کې چې دښمن دی نه پاریس دی نه لندن دی
زموږ د ځنګ یو ګاونډی دی په خو ښیو مو غمجن دی

همېشه غورځوي کاڼي دواړه لاسه شا ته نیسي
د پوښتني پر وخت هسي خالي لاس دُنیا ته نیسي
په ناولي لاس یې زموږ د ګران وطن زړګی خوږمن دی

ښه پوره سرمایه دار سو د وطن غرونه یې سوري کړل
یو په بل مو سره وژني راته جوړه یې خواري کړل
څوک بې لاس کي ورته قطعه ورانوونکی د ګلشن دی

د رښا ځخه یې پر هیز کړو په تیارو کې سره ورک سوو
د نفاق اور یې بل کړی په لمبو کې سره ورک سوو
راته ویي سوځل دواړه یو مي زړه دی بل مي تن دی

زما وینو ته دی تږی زما ورور خپلول غواړي
لایي زړه سوړ سوی نه دی خپلول د کابل غواړي
خدایه وخت راسره مل کړې تر اټکه مي وطن دی

لویه خدایه دا ارمان مي د ناتوان زړګي پوره کي
خپلواکي غواړم یا هلته پر ما جوړه هدیره کي
د پردېس دژوند ارمان دی هم وصیت د زکندن دی
۱۳۸۴\۷\۱۰

بېوفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وفادار ګڼلې په خوی دي نه پوهېدم
ځکه خو خيري ګريوان ټولي دُنيا وليدم

داسي دي وکتله نن د پرديو غوندي
اوس بې پروا ګرځمه د ليونيو غوندي
نور به تنها نه سمه غمو دي وپېژندم

راغلي يو دُنيا ته يو امانت يو دواړه
په دغه دوو خبرو خو ملامت يو دواړه
ته به مغرور ګرځيدې او زه به نه صبريدم

الله دي ما خاوري کي اوسې ژوندى جانانه
ژوند مي له تا قربان سه اى هلمندى جانانه
بيا دي هم مخ وا نه ړوی بې اوره وسوځيدم

آخير چي ستا پر شونډو انکار انکار پاته سو
زما دا ټوله عمر يو انتظار پاته سو
پردېس پردېس ژوندون ته په سلګو وژړيدم

۱۳۸۴\۱۱\۲۳

افسوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنـــه څنګـــه دي او لاد دی اتحـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

داڅـــه پـــه وســـوه افغـــاني بلـــبلان داســـي نـــه وه
بهـــار کـــي هـــر خـــوا الوتـــل پـــه خـــزان داســـي نـــه وه
اوس يـې خو ښ کـار د هـر صـياد دی ژونـد آزاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

زمـــا ترڅنګـــه ای بـــې ننګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
د ېـــر ســـتړی ســـوی يـــم لـــه جنګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
بـــس دی وطـــن زمـــا بربـــاد دی نـــور فســـاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

خپـــل يـــې هـــر کـــور تـــه اســـانتياوي د تعلـــيم پـــوره کـــړې
زمـــا د مکتـــب پـــه ســـوځيدو هيلـــي غلـــيم پـــوره کـــړې
زمـوږ هـر اُستاد لکـه رشـاد دی څـوک يـې ښـاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

چـــي شـــپه او ورځ مـــي کـــړوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
ورور مـــي پـــه ورور حـــلا لـــوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
زمـــا زړګـــي تـــه اتـــک يـــاد دی بـــل جهـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

پرېـــږدی يـــارانو چـــي پـــه غرونـــو کـــي ســـاده اوســـمه
د يـــو غـــدار غونـــدي پـــه لـــوړ بلـــډينګ کـــي نـــه اوســـمه
ګـــوره د ده ســـره ســـواد دی جـــوړ هيـــواد نـــه غـــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه پــر خــو لــه زمــا فريــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

ای د پـــردېس د ماشـــوم تـــو ب د ورځـــو شـــپو وطنـــه
ســـتا د بچيـــانو پـــه کومـــک وران کـــړې پـــردو وطنـــه
ډېـــرو خـــو ړلـــی اعتمـــاد دی انتقـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

۱۳۸۵\۲\۱۰

اشنا په ياد يې لره

زمـــا يـــو ورور د هغـــه بـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
ښـــکلې ځـــواني لـــري د ګـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
هلتـــه بـــه پـــوه ســـې چـــي د خپـــل لاســـه دي اورا خســـتی
اســـلام آبـــاد چـــي د کابـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي

۱۳۸۲\۲\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارواح ښاد عبدالصمد روحاني ته

له دُنيا تللی روحاني پر دغه لار نه راځي
په دې پوهيږم بيا مي هم زړه ته قرار نه راځي
په دا سي ظلم دي جامي ورته په وينو سري کړې
لکه پرتا چي تر قيامته د مرګ وار نه راځي

په ياد کي سلګۍ

دا حقيقت دی په وعده دی مرګی
خو ګران لحد ته ارماني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چي يي له غيږي روحاني تللی دی

د انسان وينه بې ارزښته ګڼي
د وحشت زړه را باندي نه يخېږي
د ارمانو نو جنازي وتلي
د اُميدونو خو نوم نه ياديږي
لکه ما شوم دوست دُښمن نه پيژني
د مرګ وزر لاندي مو ژوند پټېږي
دا سي ګناه روحاني نه وه کړې
چي په سزا کي يي لحد رسېږي

بې وسه اوښکي مي له سترګو څاځي
په دې پلمه چه د زړه غم کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرحق وینا یې جنازه سوه رهي
پر حقیقت یو قرباني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چې یې له غیرږي روحاني تللی دی

د خپل ولس پر بېوزلیو باندي
په چیغو چیغو ژړېدی روحاني
ځان یې شریک د بل په غم کې ګڼی
چې کله مې لیدی روحاني
د سولي امن په ارمان به وو تل
د جنګ په اور کې سوځیدی روحاني
زموږ خلک ولي پر مختګ نه غواړي
دا سي به ما ته ږغیدی روحاني
چې یې په ټوله ژوند لیدلی نه وو
له هغو هم نه وو پردی روحاني

نه یې غوښتله د وطن تباهي
نه له دُنیا نه تاواني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چې یې له غیرږي روحاني تللی دی

روحاني وړی به دي وي دا ارمان
چې د دوستانو ډک وطن پاته سو
د صداقت بدل یې دا سي درکی
هغه پرهر دي پر بدن پاته سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـــه هلمنــــد چـــي يـــي ښـــې وهلـــې
چـــي کلـــه تـــه ولاړي غمجـــن پاتـــه ســـو
اوس پـــه تصـــوير دي تنـــده نـــه مـــاتېږي
ســـتا راســـره آخيـــر ديـــدن پاتـــه ســـو
يـــاد دي تـــازه ســـاتمه وخـــت دي تيرســـي
زه وايـــم کلـــی درنـــه نـــن پاتـــه ســـو

پـــردېس پـــه دې خبـــره پـــوه ســـوم ســـهي
ځـــوان پـــه مرمـــۍ د نـــاځواني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرې روحـــاني تللـــی دی

۱۳۸۷\۳\۲۱

د شپې يو ه بجه

خوب

چـــي ســـم بيـــده پـــه خـــوب دي ويـــنم يـــاره
تصـــوير دي زمـــا ســـترګو تـــه وړانـــدي راســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

څو مره اثر دي وو په دوو سترګو کي
د ژوندون لاره يې کړه و رکه رانه
يوه خوږه خاطره خوب کي اشنا
شپه تر سهاره يې کړه ورکه رانه
زما اُمید زما د ژوند خوشحالي
بس بې اختیاره یې کړه و رکه رانه
شهید ارمان ته مي دُعا زده کړې
خو تر مزاره يې کړه و رکه رانه
جانانه دغه ستا د کلي کوڅه
په څو څو واره يې کړه و رکه رانه
خپل او پردي به مي کتله پکښې
د زړه هنداره يې کړه و رکه رانه
ما دي کیسه لیکل د ښکلو سترګو
پس له تکراره يې کړه و رکه رانه
آخیر مجبوره ژړیدو ته سومه
بل هره چاره يې کړه و رکه رانه

د یار د حُسن یاغیتوبه ولي
زړګی مي ستا تر تاثیر لاند ي راسي
ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونـــه و ســـوه زمـــا پـــه زړه کـــي اوســـي
یـــار نـــا خبره دی کـــه نـــه پـــو هیـــږي
هـــر قـــدم ږدي د زړه پـــر ســـر دا ښـــکلي
د خپـــل ښـــکلا پـــه قـــدر څـــه پـــو هیږي
شـــونډي انکـــار کـــوي خـــو ســـترګي دي نـــن
پـــه زړه راکښـــونکي اشـــاره پـــو هیږي
غـــوږ یـــې نیـــولی تـــر ســـهاره پـــوري
ســـتوري د مینـــې پـــه کیســـه پـــو هیږي
اوس هیـــرول یـــې نـــا ممکن ګڼمـــه
کلـــه مـــي زړه پـــه بهانـــه پـــو هیږي
زمـــا و مـــرګ تـــه رقیـــب مـــه رالیـــږه
پـــه دې خبـــره دي بانـــه پـــو هیږي
د اوس پـــه ښـــکلو کـــي پـــه ســـلو کـــي یـــو
ســـته پـــه ســـپیڅلې یارانـــه پـــو هیږي
چـــه ســـتا غـــرور مـــي پـــه مجبـــوره زړګـــي
نـــور څـــه کـــوي یـــو الله (ج) ښـــه پـــو هیږي

پـــر مـــا رانغلـــې لیونتوبـــه ولـــې
غمونـــه ټـــول راپـــوري خانـــدي راســـي

ویښ ســـم لـــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

لکـــه شـــبنم د ګـــل پـــر مـــخ بیـــده وم
لکـــه خپـــل مینـــه د ښـــکلا ســـره وم
مـــوږ ماشـــومان وو لوبېـــدلو بـــاغ کـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه درنـــــه پـــــټ د ونـــــو خـــــوا ســـــره وم
چـــا راتـــه وويـــل ســـته سنګســـار مينـــه کـــي
حيـــــــــــران ولاړ د زړه د رزا ســـــــــــره وم
نـــــه مـــــي د مينـــــي نـــــاز ادا پيژنـــــدل
نـــــه يـــــې مـــــخ ســـــوی د ســـــزا ســـــره وم
دا خلـــــک څـــــومره مهربـــــان ښـــــکاريدل
زه يـــــې پـــــرې ايښـــــی د اشـــــنا ســـــره وم
خـــو شـــپه د ســـترګو رپ کـــي تيـــره ســـو لـــه
ســـــــهار د فکـــــــر او ســـــــودا ســـــــره وم
راســـه دې خـــوب تـــه کـــوم تعبيـــرورکـــوې !
غـــــاړه غـــــړې يـــــاره لـــــه تـــــا ســـــره وم

خـــــاوري ايـــــرې ســـــوې مئينتوبـــــه ولـــــي
پـــر مـــخ مـــي مـــړې اوښـــکي ځلانـــدي راســـي
وينښ ســـم لـــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

انســـــانيت تـــــر ســـــرليک لانـــــدي يـــــاره
د ښـــــتنې مينـــــي ســـــوګند غوارمـــــه
يـــــوه شـــــپه د جـــــدايي چـــــي راځـــــي
پـــه مـــرګ خوشـــحال يـــم کلـــه ژونـــد غوارمـــه
چـــــي مـــــي د زړه کورتـــــه نفـــــرت راولـــــي
د هغـــــي ژبـــــي کـــــلام بنـــــد غوارمـــــه
د محبـــــت نـــــه جـــــوړه ســـــوې دُنيـــــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينـــــــي نـــــــوم پکښــــــې بلنــــــد غوا ړمــــــه
کلــــــه نــــــا کلــــــه مــــــي ماشــــــوم زړه وايــــــي
جانانــــــه خــــــوب دي پــــــر مړونــــــد غوا ړمــــــه
اوس يــــــاراني تــــــه دي زړه کيــــــږي کــــــه نــــــه
د هــــــو يــــــا نــــــه ځــــــواب ځرګنــــــد غوا ړمــــــه
کــــــه ســــــوې منکــــــر د مينــــــي ځــــــم بــــــه درنــــــه
پــــــردېس رخصــــــت لــــــه ټــــــول هلمنــــــد غوا ړمــــــه

ختمــــــوې زمــــــا د ژونــــــدون لوبــــــه ولــــــي
غــــــم بــــــه دي يــــــاره پــــــه زړه بانــــــدي راســــــي
ويښ ســــــم لــــــه داســــــي ښــــــکلي خوبــــــه ولــــــي
پــــــر خولــــــه د غــــــم ســــــلګۍ او ســــــاندي راســــــي

۱۳۸۵\۳\۲۸

مه را ځه

خپلــــې را تــــه وويــــل نــــور زمــــا ديــــدن تــــه مــــه را ځــــه
بــــس دی ای زړګيــــه د اشــــنا ديــــدن تــــه مــــه را ځــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې را ته وویل مه را ځه قدم تر شا پرېږده
وران مې یادګارونه که او لاره د وفا پرېږده
مینه څه ته وایي ښکلی نوم پرې د سودا پرېږده
ټوکي یې و نه ګڼې رښتیا دیدن ته مه را ځه
بس دی ای زړګیه د اشنا دیدن ته مه را ځه

خپلې را ته وویل زما زړه کې دي محبت نسته
ګرانه دي یاري ده ګرانه جیب کې دي دولت نسته
هر څه په پیسو دي دلته مینه حقیقت نسته
نن دي الله خیر کړي سبا دیدن ته مه را ځه
بس دی ای زړګیه د اشنا دیدن ته مه را ځه

خپلې را ته وویل نه وا کدار دي د وربل ګنم
نه مې خپلولای سې نه دي زه دومره اتل ګنم
بل وار چې را ځې همدغه ځای کې دي اجل ګنم
وا وره د رقیب نه بې پروا دیدن ته مه را ځه
بس دی ای زړګیه د اشنا دیدن ته مه را ځه

خپلې را ته وویل ای زړګیه اوس هو ښیار سولې
دا یې نتیجې په یاری، د اعتبار سولې
ختمې دي پردېسه مرحلې د انتظار سولې
مړ که سوم په چیغو په ژړا دیدن ته مه را ځه
بس دی ای زړګیه د اشنا دیدن ته مه را ځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۸۴\۹\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتلي سترګي

ژوند مـــي ســـو تبـــاه تـــا را تـــه خنـــدلي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

ټـــو ل د ګلســـتان ګـــلان مـــخ تـــه دي حيـــران ســـو لـــه
پـــاڼي ولويـــدل بـــې وختـــه خـــزان ســـو لـــه
ســـتا لـــه دې ښـــکلا ښـــکلا يـــاره شـــرميدلي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

زه دي کـــړم ايـــره ايـــره يـــو نظـــر کاتـــه بانـــدي
رحـــم ولـــي نـــه کـــوې زمـــا بـــې وســـه زړه بانـــدي
ګـــرځم پـــر صـــحرا صـــحرا پاتـــه را نـــه کلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

در بـــه ســـم پـــه هغـــه ورځ ســـره اور کـــي کـــه لاره وي
دا رتـــه بـــه ســـم پـــو رتـــه زه مـــرګ کـــه ســـتا لپـــاره وي
وا يمـــه صـــفا صـــفا هـــر څـــه مـــي منلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

خـداى دي را نـه هيـر مـه کـړه اوسـې مـي د زړه کـور کـي
خـداى دي تـل آبـاد لـري تـه چـي يـې هغـه کـور کـي
مـــا وکـــړه دُعـــا دُعـــا تـــا آمـــين ويلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وينـــا مـــي وا وريـــده ښــه لـــه درنـــو خلکـــو نـــه
ســـر ســـه د پـــرديس قربـــان تـــل د هغـــو خلکـــو نـــه
څـــوک چـــي د وفـــا وفـــا لاره بانـــدي تللـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

۱۳۸۴\۱۰\۱۱

وصيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــر لار دي د را تلـــــو کـــــه وم وژلــــی انتظـــــار
جانانــــه بــــې وفـــا یــــو ځــل مـــــي را ســـه تـــر مـــزار

قســـم د نــــه را تللـــو کـــه دي کـــړي مـــا خبـــر کـــړه
نـــن ورځ دي هـــم پـــر مـــا پـــه انتظـــار کـــي مـــازدیګر کـــړه
کـــه ســـتا تـــر را تلـــو پـــوري زمـــا روح نـــه ســـو حصـــار
جانانــــه بــــې وفـــا یــــو ځــل مـــــي را ســـه تـــر مـــزار

ارمـــان د خند بـــدو بـــه دي وي زمـــا پـــر زړګـــي پاتـــه
را ځـــې بـــه پـــه خنـــدا لاســـونه پورتـــه کـــه دُعـــا تـــه
چـــي خـــدای مـــي ګنـــاه وبخښـــي زه ډېـــر یـــم ګناهکـــار
جانانــــه بــــې وفـــا یــــو ځــل مـــــي را ســـه تـــر مـــزار

ســـتم را بانـــدي ډېـــر وکـــه خـــو نـــن بلـــه ورځ نـــه
مـــنم ســـتا پـــه ســـینه کـــي دی د کـــاڼي غونـــدي زړه
پـــه خپلـــه ملامـــت یـــم چـــي پـــه تـــا کـــړم اعتبـــار
جانانــــه بــــې وفـــا یــــو ځــل مـــــي را ســـه تـــر مـــزار

چـــي نـــه را ځـــې اشـــنا ډېـــره ترخـــه ده زنـــدګي
پـــه ژونـــدکي مـــــي را غلـــې اوازه ده د مرګـــــي
پـــر شـــونډو چـــي دي بیـــا را غلـــه لفظونـــه د انکـــار
جانانــــه بــــې وفـــا یــــو ځــل مـــــي را ســـه تـــر مـــزار

خـــولې د زکنـــدن مـــي ســـوې پـــر مـــخ بانـــدي را مـــاتي
زه ځمـــه تـــه پـــاتېږې اندیښـــنې مـــي ســـو لـــې زیـــاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوکاشکي ستا پر سر يې وای وژلی په سنګسار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

اوس ستا د لاسه ستا د مخ ليدو اجازه نسته
پر قبر بيا زما د ژړېدو اجازه نسته
ماشوم زړه دي ماشوم غوندي په خپله کړه قرار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

تر مرګه رسيدلی چې ستا سترګو دی ويشتلی
دُعا به ورته دومره کړې چې شومره دي رټلی
وژلی ستا غمونو دی پردېس نه وو بيمار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

۱۳۸۲\۵\۱۲

اُميد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وار په وار پسې زیاتېږي
ستا په لیدو د نظر تنده
ستا ادا ګانې مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

چې را ته وګورې نه ګورم
طاقت دې نه لرم د سترګو
د خنجرونو نه ځان ژغورم
زړه به ساتم د بڼو غبرګو
دلته زخمي زړه نه جوړېږي
د مرهمونو لار سوه بنده

کرکه سېځې د مینې اوره
زموږ په زړونو کې بل اوسه
د اشنا نوم د زړه ټکوره
تل مې پر شونډو غزل اوسه
په رمز د مینې چې پوهېږي
تر هغو جار سه زما ژونده

نور درته هیڅ ویلای نه سم
پر ما له خپله ځانه ګرانه
کله به یو ځل در په زړه سم

دا را ته ووایه جانانه
چې تیر وختونه را یادېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــــود بــــــه دا ورځـــــــي وي بـــــــې خونـــــــده

ثـــــه چــــي كـــــوې خوښـــــه دي خپلـــــــه
وخـــــــت لاس ترلـــــــى پـــــــه لاس دركــــــــړم
كاشــــــــكي خبـــــــــر واى د اولـــــــــــه
بــــــې وفــــــا وروســـــته دي خبـــــر كــــــړم
چـــــــي زړه دي زمـــــــا ســـــــره اوســـــــېږي
پردېســــــــــه مـــــــــه ځـــــــــه د هلمنــــــــده

ســــــــتا ادا ګـــــــاني مــــــــي خوښــــــــېږي
د خمـــــــــــاري ســـــــــــترګو خاونـــــــــده

لاوارپـــــــــه وار پســـــــــــې زيـــــــــاتېږي
ســــــــتا پـــــــــه ليـــــــــدو د نظرتنــــــــده
ســــــــتا ادا ګـــــــاني مــــــــي خوښــــــــېږي
د خمـــــــــــاري ســـــــــــترګو خاونـــــــــده

۱۳۸۵\۱۲\۱۰

د غمونو جنازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمـــــــو جنـــــــازې باســـــــي
تـــــر خـــــوږه خنــــدا دي جـــــار ســــم
کــــــه دي دوې ســـــــترګي پنـــــا ســـــي
ليونيــــــانو کـــــي بــــــه شــــــمار ســــم

د رقيـــــب پــــــه مــــــخ کـــــي يــــــو ځـــــل
د اشــــــــنا اشــــــــنا نــــــــاره کـــــــه
پـــــر مـــــا تـــــوره شـــــپه رڼـــــا کــــــه
پــــــر ده ســــــپينه ورځ تيــــــاره کــــــه
ټينګـــــــــه غيـــــــږه را کـــــــه يــــــاره
تــــــه لمبـــــه ســــــه مـــــا اېـــــره کـــــه
ډېـــــــر غمونـــــــه را نـــــــه وا خلـــــــه
لـــــــږ يادونــــــه را ســـــــره کـــــــه
د غوصــــــــې مـــــــنځ کـــــــي خنــــــدا دي
زمـــــــا ژونــــــد تـــــــه خـــــــاطره کــــــه
مينـــــــه پټـــــــه ســـــــا تـــــــه زړه کــــــي
خــــــو نازونــــــه يـــــــې ښـــــــکاره کــــــه
بيـــــــا مــــــــي وســــــــوځه بـــــــې اوره
بيـــــــا هغســـــــــي اشـــــــاره کـــــــه

کــــــه لا زياتــــــه دي ښـــــــکلا ســـــــي
يـــــا بـــــه ورک يـــــا بـــــه بيمـــــار ســـــم

کــــــه دي دوې ســـــــترګي پنـــــا ســـــي
ليونيــــــانو کـــــي بــــــه شــــــمار ســــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټینګیدلای ورته نه سم
چې دي ښکلي اننګي سوه
په خاطر دي را ته ګرانه
ډېره ګرانه زندګي سوه
پنا کیږم دي له سترګو
چې بانه یې ټول جنګي سوه
د خانې دي مبارک سه
زما خوښه ملنګي سوه
په دُعا باندي مې سترې
دوه لاسونه د زړګي سوه
په زړګي کي مي اور بل دی
په هوا پورته لوګي سوه
صداقت تې ماته ورکړه
زور وره دي ټګي سوه

چې د هجر شپه سبا سي
پوه په قدر د سهار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

ملامت یمه بې حده
ډېر غلط وم پوهیدلی
پیژندل دي ځکه ګران وه
ځان مې نه وو پیژندلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت مي زړه ته ورکی
نه خپل کيږي دغه ښکلی
خپل غريب ژوند ته مي پام سو
زما له سره عقل تللی
په کوخو کې نه ځايېږم
ډک له کبره دی ستا کلی
را ته وواياست ملګرو
چا زما اشنا ليدلی ؟
عادتونه يې اغزي دي
مخ يې ګل دی غوړيدلی

که مي تللی اشنا را سي
زه به مور په انتظا سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

ستا ځواني دي خاوري نه سي
ستا ديدن خوږه شېبه ده
ستا را تلل مي خوشحالي ده
ستا بېلتون د اور لمبه ده

ستا دي سترګو ته را نجه سم
ستا بڼو نه مي توبه ده
ستا د ياد باغچه مي زړه کي
ستا ديدن باندي اوبه ده
ستا قدم ته سومه خاوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ثه خامه تجربه ده
ستا د زړه خوښه چلیږي
ستا د حُسن دبدبه ده
ستا په یاد کي مي ځان هیر دی
ستا په مینه کي جذبه ده

ستا ملګري دي وفا سي
ستا جفا نه دي اوزګار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

د هلمند د سیند پر غاړه
ثه خوږې کیسې د مینې
درته یاد دي که دي هیر دي
د سپین مخ خبري سپیني
چي یو ځای به سره ناست وو
هغه ورځې وې رنګینې
اوس بلا را غلې هلته
مدام خوري د انسان وینې

ثو ځوانان یې کړه په ننبه
ثو یې تیر کړله تر ستوني
په لمبو کي ګلاب سوځي
غوټۍ ژاړي ارمانجني
تل په یو بل پسې اورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلانونـــــــــــه دي د مړينــــــــــــي

خـــوار زړګـــی مـــي پـــه ژړا ســـي
خـــوار پـــردېس څنګـــه قـــرار ســـم
کـــه دي دوې ســـترګي پټـــا ســـي
ليونيـــانو کـــي بـــه شـــمار ســـم

۱۳۸۲\۵\۵

وژړېدو

چـــي واک د ځـــان نـــه لـــري
د ژونـــد ارمـــان نـــه لـــري
درد يـــي درمـــان نـــه لـــري
د هغـــه چـــا نـــه را جـــلا ســـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بسم الله که په خندا سه

که خوشحالي چیري وي
ما ته یي را کړه خدایه
که پسرلي چیري وي
ما ته یي را کړه خدایه
تښي ګریوان نه لري
وطن ګلان نه لري
صبر پر کړونو د الله سه
زړه بسم الله که په خندا سه

چي د پیسو لپاره
دُنیا کي ژوند تیروي
د خپل فایدو لپاره
دُنیا کي ژوند تیروي
ژوند یي عنوان نه لري
چي یو جانان نه لري
پر هغو ورانه دا دُنیا سه
زړه بسم الله که په خندا سه

اوس لاس ترلي یمه
په زولنو د ازل
یو ځل به ونازېږم
په ګل غنچو د ازل
حاجت بیان نه لري
اُمید تاوان نه لري
وژړېدو د خپله لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـــم الله کـــــه پـــــه خنـــــدا ســـــه

د ښـــــــکلي مـــــــــخ کتوتـــــــــه
نـــــــــن بهانـــــــــه جـــــــــوړوم
د حُســـــــــــــن دي لمبوتـــــــــــه
نـــــــــن بهانـــــــــه جـــــــــوړوم
ســـــــترګي ګُمـــــــان نـــــــه لـــــــري
د ليـــــــدو تـــــــوان نـــــــه لـــــــري
اوس مبـــــــارک دي د ښـــــــکلا ســـــــه
زړه بســـــم الله کـــــه پـــــه خنـــــدا ســـــه

د چـــــــا نظـــــــــر وخـــــــــوړل
مـــــــــــازديګري پردېســـــــــــــه
د غـــــــــم لښـــــــکر وخـــــــوړل
مـــــــــــازديګري پردېســـــــــــــه
رحـــــــم جهـــــــان نـــــــه لـــــــري
ګنـــــــاه افغـــــــان نـــــــه لـــــــري
وطنـــــــه چـــــــا ويـــــــل کـــــــربلا ســـــــه
زړه بســـــم الله کـــــه پـــــه خنـــــدا ســـــه
۱۳۸۲\۵\۳

ستمګر

درســـــــره مينـــــــه کـــــــوم مـــــــه کـــــــړه ظلمونـــــــه
د ورځـــــــي تـــــــه نـــــــه را ځـــــــې د شـــــــپې خـــــــو بونـــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر مي نور د زړګي نسته دلبره
ما څه ګناه کړي ده يم نا خبره
ولي دي بند کړل پر ما خپل ديدنونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

پوه سو له خلک يا ره زمونږ په مينه
چي ستا پېغور را کوي ما کړوينه
کلي ته کله را ځې تير سوه کلونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

سترګي مي سرې وګوره ډېر مي ژړلي
غمګيني ښکاري کوڅې زمونږ د کلي
مرګ را پسې دی پرېږده دا سي خويونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

د نن نه پس مي اشنا دا فيصله ده
پردېسه جنګ نه کوم يو ه ګيله ده
که نه را ځې مه را ليږه سلامونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه
د هلمند د سيند غاړه ۱۳۸۵\۳\۶

مننه

کور دي ودان ببلتونه ښه دي کړي
چي مي اشنا نه را پر بېږدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

پـــه تـــورو غرونـــو کـــې يـــې ژونـــد کړي دی
د ښـــار ګردونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
لـــه اننګـــو يـــې معلـــومېږي دا ســـې
چـــې لـــه غمونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
پـــه تـــورو ســـترګو تـــور را نجـــه لګـــوي
د تورتمونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
لمبـــې د مينـــې يـــې پـــر زړه را تـــاو دي
نـــورو اورونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
يـــار مـــې د ګـــل ســـره مجلـــس خوښـــوي
د نفرتونـــو ســـره نـــه دی بلـــد

زمـــا پـــر لـــور چـــې قدمونـــه اخلـــي
ډېـــر يـــم خفـــه چـــې را ځـــي دې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي
د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

د زړه پرهـــر ورتـــه ښـــوولای نـــه ســـم
اشـــنا زهيـــر بـــه ســـي پريشـــانه بـــه ســـي
د خوشـــحاليو نـــه بـــه ليـــري ولاړ ســـي
پـــر خپـــل خنـــدا بانـــدي پښـــيمانه بـــه ســـي
کـــه يـــې زمـــا ســـترګو تـــه وکتلـــه
دی بـــه هـــم وژاړي ناتوانـــه بـــه ســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د خپله حاله نه خبروم
زما په غم کي ورک له ځانه به سي
زمونږ د کلي حالات دا سي وايي
هديره جوړه کوڅه ورانه به سي

هر څوک اغزي پرېږدي ګلونه اخلي
هر چا را وړي دي فايدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولويدې کلي ته

هغه وخت غواړم د يار سر په امان
د کلي منځ کي چي جګړه وويـنم
يو د خپل ژوند ارمان ته فکر وړی
ورته د بل لاس کي چاړه وويـنم
لمونځ په جماعت کړي د انسان غوښي خوري
زو ربړم د بېر چي دا کړه وړه وويـنم
زه هم له ژونده مرور ګرځمه
چي تر ځان ښکلي ځوانان مړه وويـنم

را کړئ خنجر څيرم سينه د قاتل
چي يي له رحمه خالي زړه وويـنم

د بل د غمه چي خوندونه اخلي
خدايه هغه کړې بې پردې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غـــم بـــلاوي ولويــــدې کلـــي تـــه

مـــور د انصـــاف څخـــه بـــي برخـــي خلـــک
مـــور د انســـان د زړه احســـاس وژلـــی
مـــور پـــرې زړګـــی د خپـــل دښـــمن يـــخ کـــړی
مـــور ســـکنی ورور پـــه اخـــلاص وژلـــی
مـــور د تيـــارو ســـره ژونـــدون خوښـــوو
مـــور بـــل ځـــراغ پـــه دغـــه لاس وژلـــی
زمـــور نـــازولی د دې پـــاکي خـــاوري
مـــور د پرديـــو پـــه شـــاباس وژلـــی
مـــور يرغلګـــر ســـره احتيـــاط کـــړی دی
مـــور خپـــل ولـــس دی عـــام و خـــاص وژلـــی

مـــور تـــه بـــه بيـــا څـــوک کفنونـــه اخلـــي
مـــور کـــړي خرابـــي ارادې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي
د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

ســـهار لـــه تـــوري شـــپې خپلو اکـــه نـــه دی
پـــه غـــم لړلـــی مـــازديګر تيرېـــږي
شـــبنم ترګلـــه پـــوري نـــه ســـي را تـــلای
خـــو تـــل بـــاروت ورتـــه پـــر ســـر تيرېـــږي
کـــه يـــار مـــي دا حـــال لـــه نـــږدې و وينـــي
غـــم بـــې پـــر زړه او پـــر ځيګـــر تيرېـــږي
نـــو ځکـــه نـــه غـــواړم ديـــدن د اشـــنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــر مـــا قیامـــت پـــر ده اختـــر تیرېـــږي
بېلتونـــه تـــه بـــه ورتـــه دا ســـي وایـــې
خوشـــــحاله ژونـــــد پر دلاور تیرېـــــږي

چـــي د پـــردېس اشـــنا خطونـــه اخلـــي
زړه بـــې بیـــا نـــه ســـي را نـــږدې کلـــي تـــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــم بـــلاوي ولویـــدې کلـــي تـــه

۱۳۸۷\۷\۱۴

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library